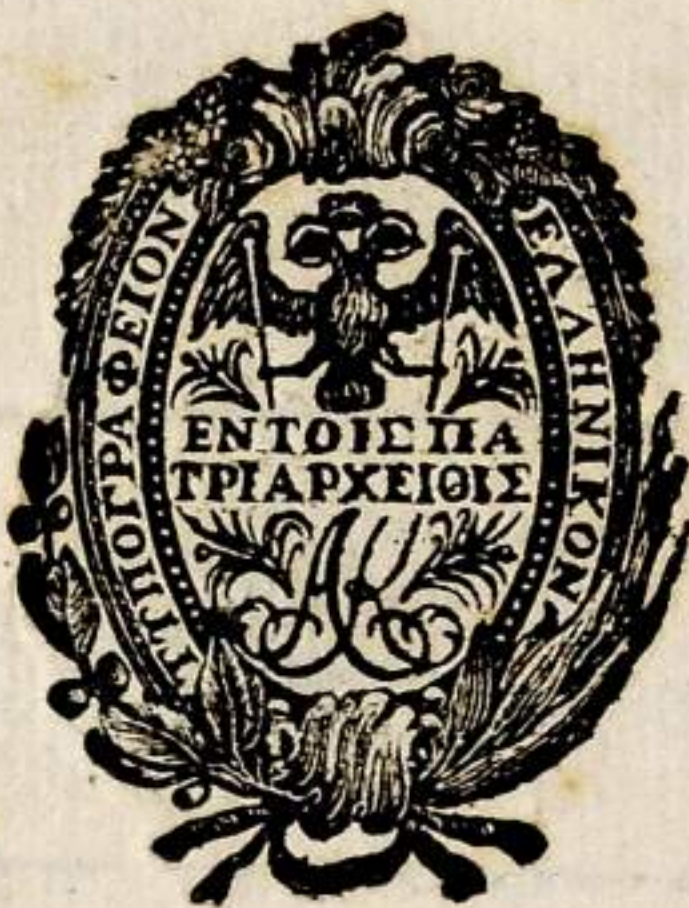

Σιδηρά

Π Ε Ρ Ι Γ Ρ Α Φ Η

12A

κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Δράμας καὶ Φιλίππων Ἱερῶν Μανασίου

Υ Π Ε Ρ Α Γ Ι Α Σ ^{τῆς} Δ Ε Σ Π Ο Ι Ν Η Σ ^{ἡμῶν} Θ Ε Ο Τ Ο Κ Ο Υ

τῆς ἐπονομαζομένης Κοσφοινίως, καὶ τῆς γενομένης
Θαύματος

Εἰς τὴν ἐν αὐτῇ Ἱερᾷ καὶ θαυματουργῶν Εἰκόνα τῆς Θεομήτορος, ἣ, προσετέθη καὶ
Παρακλητικὸς Κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον ἐπ' αὐτῷ τῷ Θαύματι.

Εἴτι δὲ πλήρης ἀκολουθία τῆς ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου Πατριάρχου Κων-
σταντινουπόλεως. ἣτινα συνηρανίσθησαν ἐκ παλαιῶν ἀντιγράφων,
διωρθώθησαν, καὶ ἀνεπληρώθησαν παρὰ τῆς Πανοσιολογιωτάτης Κυρίας

Ἰλαρίωνος Σιναΐτου Κρητός,

ἀφιερώθησαν δὲ τῷ Παναγιωτάτῳ καὶ Τρισεβάσῳ ἡμῶν Δεσπότη τῷ Οἰκουμενικῷ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ, ΚΥΡΙΩ, ΚΥΡΙΩ,

ΓΡΗΓΩΡΙΩ,

Εἰς ἐδόθησαν Ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀπὸ τῆς ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τῆς Γῆς
Τυπογραφίας.

α.ω.θ'.

Ο Θεός, ᾠδὴν καινὴν ἄσομαί σοι, ἐν Ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψαλλῶ σοι.
Δαβίδ. Ψαλμῷ εἰς.

Τὰς ἀ ἐκ τῶν σῶν σοί προσφέρει Θεοτόκε
ὁ δᾶλος σε Νεκταρίας προηγούμενος καὶ
μνηθῆτι αὐτῆ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΕ ἢ ΤΡΙΣΕΒΑΣΤΕ' μοι ΠΑΤΕΡ

καὶ

ΔΕΣΠΟΤΑ.

Τὸ βαθύτατον σέβας ἢ ἡ δαλὴ σὺσολή, τὴν ὁποίαν ὀφείλω νὰ προσφέρω οὐ μόνον εἰς τὰς θείας ἀκτῖνας, τὰς ὁποίας ἀποπέμπει ἀπὸ τῆ Θεωπεσίᾳ ἑρᾶνθ, ἐφ' ἧ πανόκλεῳς ἐπιλάμπει· ἀλλὰ πολλῶ μᾶλλον εἰς τὴν παντοίαν ἀρετὴν, ἣτις ἀνυποκρίτως ἐνοικεῖ εἰς τὸ Ἱερὸν αὐτῆς σκῆνωμα, μὲ καταπέθῃσι νὰ ὑποβάλλω ἐμαυτὸν πειθήνιον ἢ εἰς ἐργωδεσέραν ἢ χαμερπεσέραν αὐτῆς ἐντολήν, ἀλλ' ἡ θεοτάτη ὑμετέρα Παναγίότης Φρονῆσα περὶ ἐμῶ, ὑπὲρ ὃ εἰμι, διὰ τὴν χραιομίμητον ἐπιείκειάν της, κατηξίωσε νὰ μοι ἐπιτάξῃ ἐπιταγὴν οἰκειοτάτην μὲν εἰς τὴν ἀπαράμιλλον θεοσέβειαν, ἢ θερμοτάτην φιλοκαλίαν της, ἔχῃ ὅμως ἢ τόσον οἰκείαν εἰς τὴν σενότητα τῆς ἐμῆς διανοίας, ἢ χθαμαλότητα τῶν ἰδεῶν μὲ. ὅθῃ ἢ κατηγόμεν εἰς δειλίαν, ὥς νὰ μὴν ἐπιχειρῶ τὴν ἐπιθεώρησιν, ἐπιδιόρθωσιν, ἢ ἀναπλήρωσιν τῆ δοθέντος μοι ἱερῆ ἐγχειρίδῃ, πλὴν ἡ πεποίθησις, τὴν ὁποίαν ἔχω, ἢ πρέπει ἀείποτε νὰ ἔχω εἰς τὸ ὅτι πᾶσα ἱερὰ ἐντολή της ἔχει συνεφαπτομένην ἢ τὴν ἀπὸ τῶν παναγίων δόχῶν της ἀρέωγὴν, μὲ ἐνίσχυσε, ἢ ἐπιχειρίθην τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐντολῆς ὑπ' ἀρέωγῶ αὐτῇ τῇ ἰδίᾳ ἐντολῇ, ἢ ἐξετέλεσα, εἴτι ἐξετέλεσα.

Τὸ ἐγχειρίδιόν μοι τῆτο ἐγχειρίδιον εἴτε διὰ τὴν παντελῆ ἀμάθειαν τῶν χρόνων, καθ' ἧς συνεγράφη, εἴτε διὰ τὴν ἀπειρίαν τῶν ἀμαθεσάτων ἀντιγραφέων, ἦτον εἰς τοσῶτον διεφθαρμένον, ἢ τῆ ὁρθῆ χαρακτῆρος παρηλλαγμένον, ὥς ἢ τὸ ἰσορὶχὸν ἦτον ἀσυνάρτητον, ἢ πολλαχῶς ἀδιανόητον, ἢ οἱ Παρακλητικοὶ Κανόνες πάντῃ ἀσύντακτοι, ἢ ἐντισι ἢ περὶ τὴν ἐννοίαν παρακεχαραγμένοι ἢ ἐξολιθαίνοντες. τὸ δὲ

δὲ ὃν τέτῳ ποιητικὸν ᾠσμᾶτιον ἔτῳ παρήλλαχθῇ, ὥς ἔτε ποίημα ἦτον δυνατὸν γὰ τὸ ὀνομάσῃ τις, ἔτε ᾠσμα.

Ὁ δὲλος τῆς ὀνέκυψα, ὅσον ἦν ἐπ' ἐμέ, καὶ τὰ μὲν διώρθωσα, ὅσα ἦσαν δεκτικὰ διορθώσεως, τὰ πλεῖστα δὲ διόλῃ παρήλλαξα καὶ ἐμόρφωσα, κοσμήσας αὐτὰ τὸν δυνατὸν τρόπον. ἐπιδιορθώσας δὲ καὶ τὸν εἰς τὸν ἅγιον Διονύσιον Παρακλητικὸν Κανόνα προσέθηκα καὶ τὰ λοιπὰ ἀκόλῃθι μελωδήματα, ὅσα ἀπαιτῶνται εἰς ὕμνον Ἑσπερινόν, καὶ Ἑωθινόν, καὶ ἔτῳς ἀνεπληρώθῃ ἡ Πανηγυρικὴ τῇ Ἱερῇ τέτῃ Πατρὸς Ἀκολοθία κατὰ τὴν ὑμετέραν ἐντολήν, καὶ ταῦτα ἐπόνῃσα, ὑπερέτιν χεῖρα παραχῶν εἰς τὰ διὰ τῶν Παναγίων αὐτῆς δούχων ἐμπνεόμενά μοι νοήματα. δέχθητι λοιπὸν δόμῳς, Παναγιώτατε καὶ Τρισέβασέ μοι Πάτερ καὶ Δέσποτα αὐτά τε τὰ πονηθόντα, καὶ αὐτὸν ἐμέ τὸν πονήσαντα. καθότι εἰς τὴν ὑμετέραν Δεσποτικὴν προσασίαν ὑποκλινῶς ἀπονέμωμαι·
τῆς Ἱμετέρας Θεοτάτης Παναγιότητος

ἡὸς ὃν Χριστῷ ταπεινότητος

καὶ δὲλος ὑποκλινέσας

Ἱλαρίων Σιναΐτης Κεῖς

Περί-

Περιγραφή σύντομος τῆς Ἱερᾶς Μοναστηρίου

Τῆς

ΚΟΣΦΟΙΝΙΣΣΗΣ.

Τὸ περιβόητον τῆτο καὶ θαυροπηγιακὸν Μοναστήριον τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου Κοσφοινίως ἐπονομαζομένης κεῖται πρὸς τὰ μέρη τῆς Μακεδονίας, ἐπάνω εἰς ἓν ὑψηλὸν βουνὸν τῆς ἐπαρχίας Φιλίππων ἢ Δράμας, πλησίον τῆς Πόλεως Φιλίππων ἢ Φιλιππισίης κατὰ τὸν Ἀπόστολον, ἢ εἶναι ἀξιόλογον διὰ τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς οἰκοδομῆς τε, καὶ θαυμαστὸν διὰ τὴν ἐν αὐτῷ θαυματουργὸν Εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ἢ ὅποια χωρὶς χειρὸς ἀνθρώπου ἢ χωρὶς βαφῆς τεχνιτῆς ἀλλ' ἐκ θείας ἐνεργείας ἢ χάριτος ἐζωγραφήθη μὲ τρόπον θαυμάσιον καθὼς ἐπομένως θέλομεν διηγηθῆ, καὶ ὁμολογεμένως εἶναι Θεόγραφος, καθὼς ἦτον τὸ πρὸς τὸν Αὐγάρων σαλὲν ἱερὸν Μανδήλιον τῆς Σωτῆρος ἡμῶν, ἢ αἰ πρὸς τὸν περὶ τὴν Μωυσῆν δωθεῖσαι πλάκες τῆς γραπτῆς νόμου, καὶ ἐκ τῆς δὲ εἶναι καμμία ἀμφιβολία, ὅτι τὸ ἐν αὐτῇ τῇ Ἱερᾷ Εἰκόνι ἐκτύπωμα, εἶναι ἢ ἀπαράλλακτος μορφή τῆς Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου ἢ τῆς μονογενῆς αὐτῆς Υἱοῦ, τὸν ὁποῖον βασιάζει εἰς τὰς Ἀγίας Ἀγκάλας της, καθότι δὲ εἶναι ἐζωγραφισμένη ἀπὸ ἐπισφαλῆς ἰδέαν, ἢ ἀθανῆ χειρὶ ἀνθρώπου, ἀλλ' ἀπὸ τὸν πανθῶν ἢ ἀλάθητον δάκτυλον τῆς Θεοῦ. ἐφάνη δὲ ἡ Ἱερὰ ἢ ὑπερθαύματος αὕτη Εἰκὼν εἰς τὸ Μοναστήριον τῆτο ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γερμανῆ τῆς ἀναχωρητῆς, ἢ κτήτωρος αὐτῆς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Οὗτος ὁ ἱερὸς Πατὴρ ἀπὸ παιδικῆς τε ἡλικίας καταλιπὼν τὴν τύρβην καὶ ἡδυπάθειαν τῆς κόσμου, ἀνεχώρησε, ἢ ὑπῆγεν εἰς τὴν ἔρημον τῆς Ἰορδάνης, ὅπερ διέτριψεν ἱκανὸς χρόνος μετερχόμενος τὸν ἀσκητικὸν βίον, καὶ ὁδηγούμενος εἰς τὴν τελειοτάτην τῆς ἀρετῆς θεωρίαν ἀπὸ τῆς κατ' ἐκείνης τῆς χρόνης θύρισκομένης ἐκεῖ ὀσιωτάτης ἢ Θεοφόρου πατέρας, ἀφ' ἧς δὲ ἐφθασεν εἰς τὴν ἀνωτάτω θεωρίαν, ἢ ἐγένετο ἱκανὸς εἰς τὸ νὰ μεταδώσῃ ἢ εἰς ἄλλους τῶν θείων χαρίτων, ἢ νὰ γένηται ὁδηγὸς πολλῶν ψυχῶν εἰς λιμένα σωτήριον, τῷ ἐφάνη Ἄγγελος Κυρίου δις ἢ τρίς ἢ τῷ εἶπεν, ὅτι εἶναι θέλησις Θεοῦ νὰ ἀφήσῃ πλέον τὴν ἔρημον τῆς Ἰορδάνης ἢ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὰ μέρη τῆς Μακεδονίας, ἢ νὰ θεμελιώσῃ Μοναστήριον ἐπάνω εἰς ἓν βουνὸν τῶν Φιλιππισίων ὑπ' ὀνόματι τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. μὴ δυνάμενος

λοι-

λοιπὸν νὰ ὠναντιωθῇ εἰς τὴν Θείαν προσαγὴν, ἔφυγον ἐκείθεν, καὶ μετὰ ἕνα σχεδὸν χρόνον ἔφθασαν εἰς τὴν Μακεδονίαν, καὶ ὁδηγηθεῖς ἀπὸ Ἀγγελὸν Κυρίε ἦλθον εἰς τὴν πόλιν τῶν Φιλιππισίων πλησίον τῆ βενῆ, εἰς τὸ ὁποῖον ἦτον ἡ θέλησις τῆς Θεοτόκου νὰ χτιθῇ τὸ Μοναστήριον. καὶ ὃν ᾧ προσηύχετο διὰ νὰ τῷ δείξῃ ὁ Θεὸς τὸν προσδιωρισμένον τόπον, αἴφνης εἶδε μίαν Φλόγαν πυρός ἡ ὁποία ἤρχιζεν ἀπὸ τὴν κορυφὴν τῆ βενῆ, καὶ ἀνέβαινον ἕως εἰς τὸν ἔρανόν, καὶ ἐκ τούτου ἐνόησαν, ὅτι ἡ θέλησις τῆ Θεῆς ἦτον νὰ χτιθῇ ἐκεῖ τὸ Μοναστήριον. Ὑπερεχάρη λοιπὸν, διότι τῷ ἔδειξεν ὁ Θεὸς τὸν τόπον τῆς οἰκοδομῆς, πλὴν ἐλυπεῖτο μεγάλως, διότι ὁ τρόπος καὶ ἡ δαπάνη εἰς τοιοῦτον μέρος ἦτον σχεδὸν ἀδύνατος, ἀλλ' ἡ πρὸς Θεὸν πίσις τῆ ἐγένετο εἰς αὐτὸν μεγίστη παρηγορία· ἐπειδὴ ἐσοχάζετο, ὅτι δὲν ἤθελε τὸν διορίσῃ ἡ Θεία Πρόνοια εἰς τοιοῦτον ἐπιχείρημα, ἂν δὲν ἦτον προσδιωρισμένος καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐκτελέσεως· καθὼς καὶ τῷ ὄντι ἐγένετο ὡς θέλομεν ἰδῆ.

Δύω μεγάλοι πλῆσιοι ἄρχοντες Ῥωμαῖοι ὀνομαζόμενοι ὁμὸν Νικόλαος ὁδὲ Νεόφυτος, οἵτινες καὶ κατὰ διαφόρους καιροὺς ἐσάλθησαν πρέσβεις τῶν Ῥωμαίων εἰς διαφόρους τόπους, ἐπειδὴ ἐβαρύνθησαν τὴν τύρβην τῆ κόσμου καὶ τὰς βιωτικὰς περιπλοκάδας, ἀπεφάσισαν νὰ ἀναχωρήσωσι, καὶ ἐζήτησαν νὰ εὑρωσι τόπον διὰ νὰ ἡσυχάσωσι, καὶ ἄνδρα ἐνάρετον διὰ νὰ διδαχθῶσιν ἀπὸ αὐτὸν τὸν μοναδικὸν βίον καὶ τὴν γνησίαν καὶ ἀμώμητον ἀρετὴν, καὶ μανθάνοντες παρὰ πάντων διὰ τὴν ἰσάγγελον πολιτείαν τέττε τῆ ἱερῆς Ἀνδρὸς, παρέλαβον μεθ' ἑαυτῶν ὅλους τῶν τὰς θησαυροὺς καὶ ἐλθόντες τὰς ἐνεχείρισαν εἰς αὐτὸν, καὶ ὑπέταξαν καὶ τὸν ἑαυτὸν τῶν εἰς τὴν Φιλόθεον διδασκαλίαν, καὶ ψυχωφελῇ ὁδηγίαν τῆ. Ὁ δὲ ἱερὸς Πατὴρ ἰδὼν τῆτο ἐδόξασε τὸν Θεόν, καὶ ἀμέσως ἐπεχειρίσθη νὰ χτίσῃ τὸ Μοναστήριον εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον, ὅπου εἶδε τὸ θαῦμα τῆς Φλογός· καὶ ὕψερον ἀπὸ πολλὰς ἀγῶνας, καὶ ἀφορήτους κακοπαθείας ἐτελειώθει τὸ ἱερὸν τῆτο Μοναστήριον τόσον μεγαλοπρεπὲς καὶ ὡραῖον μὲ τὴν ἐπισκοπίαν τῆ Ὁσίας τέττε Πατρὸς καὶ μὲ τὴν συνεργίαν καὶ δαπάνην αὐτῶν τῶν Θεοσεβῶν ἀνδρῶν.

Ἀφ' ἧ δὲ ἐτελείωσε τὸ Μοναστήριον, καὶ δὲν ἔμεινον ἄλλη φροντίς, εἰμὴ ὁ ἀναγκαῖος καλλωπισμὸς τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ἐπισκοπῶντες λεπτεργοὶ ἡτοίμασαν δύο σανίδια διὰ τὰς Δεσποτικὰς Εἰκόνας, ἀλλ' ὃν ᾧ κατεγίνοντο νὰ τορνώσωσι περιεσσότερον τὸ σανίδιον, τὸ ὁποῖον ἦτον διωρισμένον διὰ τὴν Εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, αἴφνης ἐσχίσθη καὶ οἱ τεχνίτες τὸ ἔρριψαν, καὶ ἐζήτησαν ἄλλο· ὁ δὲ Ὁσῖος ἐλυπήθη καθ' ὑπερβολὴν, ἐπειδὴ καὶ μόνος εἶχε διαλέξῃ αὐτὸ τὸ σανίδιον διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν δόξαν, τὴν ὁποίαν ἀπέδιδεν εἰς τὴν Θεοτόκον.

Φαίνεται ὅμως, ὅτι τῆτο ἐγένετο κατ' οἰκονομίαν Θεῆς διὰ νὰ δοξαθῇ ἔτι μᾶλλον

5
 τον ἢ Κυρία Θεοτόκος, ἢ νὰ χαρῇ περισσότερον ὁ πισὸς ἰκέτης της, ἢ καθὼς
 μονογενὴς Ὑἱός της ἐξελέξατο πτωχὸς καὶ ἁμαρτῆς Ἀποστόλος διὰ νὰ κατα-
 χύνη τὴς σοφῆς τῆς γῆς, μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον ἢ ἡ Θεοτόκος ἀπεδέχθη τὸ παρερ-
 ριμὸν ἐκεῖνο ἢ ἐχισμὸν σανίδιον, διὰ νὰ τὸ ἀποδείξῃ πηγὴν θαυμάτων ἢ κοινὸν
 λατρεῖον, ἢ ἐν ᾧ, ὁ Ὅσιος λελυπημένος παρημέρισε κατ' ἰδίαν διὰ νὰ προσδύ-
 χῃ εἰς τὸν διωρισμὸν καιρὸν, αἰφνης εἶδον ἐμπροσθέν τῃς Κυρίας τῆς οὐρανῆς
 τῆς γῆς, ἥτις ἤσραπτον ὑπὲρ τὸν ἥλιον, ἢ μὴ δυνάμενος νὰ ἀνατανύσῃ τὰ ὀμ-
 ματά της εἰς ἐκείνην τὴν θείαν λάμψιν ἔπεσε χαμαὶ τρέμων, ἢ τότε ἤκουσε τὴν
 Θεοτόκον, ἥτις τῷ ἔλεγε τὴς ἐξῆς λόγους.

Γερμανὲ πισότατε δέλε τῆς Μονογενῆς με Υἱῶ. εἶδον τὴν πίσιν σε, ἢ τὴν ἀ-
 ληθινὴν οὐλάβειαν τὴν ὁποίαν ἔχεις εἰς ἐμὲ, ἢ ἐπειδὴ τόσον ἐλυπήθης, διότι ἐ-
 χίθη τὸ σανίδιον, τὸ ὁποῖον ἡτοιμάζετο δι' ἐμὲ, ἰδὼ ἐγὼ σοὶ χαρίζω τὴν Εἰκόνα με
 ἀπαράλλακτον καθιστομένην μὲ τρόπον θαυμάσιον εἰς αὐτὸ τὸ παρερριμὸν
 σανίδιον, χωρὶς νὰ βάλῃ εἰς αὐτὴν χεῖρα τεχνίτης, ἢ σοὶ δίδω ταύτην τὴν χά-
 ριν, πρὸς ἀμοιβὴν τῆς πίσεως ἢ εὐλαβείας σε, ἢ τῶν πολλῶν ἰδρώτων τῆς ὁποί-
 ῃς ἔχυσας εἰς τὸ νὰ οἰκοδομηθῇ τὸ π' ὀνόματί με κτιζὸν ἱερὸν Μοναστήριον.

Ἀφ' οὗ ὁ Ὅσιος ἤκουσεν αὐτὰς τὰς λόγους, ἐσήκωσε τὰ ὀμματατάς, ἢ εἶδε τὴν
 Θεοτόκον, ὅτι ἐπλησίαζον εἰς ἐκεῖνο τὸ ἐχισμὸν σανίδιον, ἢ ὅτι μὲ τρόπον πα-
 ράδοξον ἐτυπώθη εἰς αὐτὸ ἡ θεία μορφή καὶ αὐτῆς καὶ τῆς Μονογενῆς της Υἱοῦ
 καθήμενος ἐπάνω εἰς τὰ ἱερὰ γόνατά της, ἢ ἀμέσως ἀπεπέμποντο χρυσοεἰδῆς ἀ-
 κτῖνες ἀπὸ τὴν ἱερὰν αὐτὴν Εἰκόνα ἢ κατιύγοντες ὅλον τὸ περιέχον· καὶ εἰς τὸν
 αὐτὸν καιρὸν ἢ εἰς μαθητῆς τῶν ἐρημόνων λεπτεργῶν ὅλος ἑντρομος ἦλθεν εἰς
 αὐτὰς, ἢ εἶπον, ὅτι ὡς ἔσεκετο εἰς τὸν τόπον, ὅπως ἦτον ἐρριμὸν τὸ σανίδιον,
 αἰφνης εἶδον, ὅτι ἦλθεν ἐκεῖ μία ὡραιοτάτη γυνὴ βασιλεύουσα εἰς τὰς ἀγκάλας της
 ἑν' ἀσραπόμορφον βρέφος, ἥτις ἐφαίνετο ὡς μία μεγαλοπρεπὴς Βασίλισσα, ἢ ὅτι
 ἐπλησίασαν εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο, ὅπως ἦτον ἐρριμὸν τὸ σανίδιον, ἢ βλέπασά το,
 εἶπον· αὐτὸ τὸ σανίδιον εἶναι πολλὰ ἀρμόδιον διὰ τὴν Εἰκόνα με, ἢ ματαίως οἱ
 λεπτεργὲς ζητῶσιν ἄλλο. ἐκεῖνοι ἀφ' οὗ ἤκουσαν αὐτὰς τὰς λόγους ἔτρεξαν εὐθὺς
 ὅλοι ὁμοῦ, ἢ, ὡς τῆς θαύματος, ἐξαίφνης εἶδον, ὅτι ἦτον ἐζωγραφισμένη ἐπάνω εἰς
 τὸ ἴδιον σανίδιον ἡ πανάχραντος μορφή τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκος ἢ τῆς Μονο-
 γενῆς αὐτῆς Υἱῶ· ἢ ἔλαμπον ὑπὲρ τὸν ἥλιον.

Ὅλοι οἱ παρορεθέντες τόσον μοναχοὶ, ὅσον ἢ κοσμικοὶ ἔμειναν ἐκστατικοί,
 ἢ ἐχάρησαν καθ' ὑπερβολὴν, δοξάζοντες μεγαλοφώνως τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
 Χρῖ-

Χριστὸν καὶ τὴν Ὑπεράδοξον αὐτῆς Μητέρα, ἣ ὅποια ἠθέλησε μὲ τὸ παράδοξον τῆτο τεράσιον νὰ θαυμασώσῃ τὴν Ἱερὰν τῆς Μονῆς, νὰ χαροποιήσῃ τὸν πιστὸν καὶ δυνώμονα δῆλον τῆς, νὰ σιγίξῃ τὰς δυσεβεῖς εἰς τὴν ἀμώμητον πίσιν, καὶ νὰ κατα-
χύνῃ τὰς ἀσεβεῖς.

Ὅτι τὸ Θαῦμα τῆτο εἶναι ἀληθέστατον δείκνυται καὶ ἀπὸ τῆς ὅτι τὸ σανίδιον τῆς ἱερᾶς αὐτῆς Εἰκόνης εἶναι ἀτόρνυτον, καὶ τὸ χίσμα φαίνεται μέχρι τῆς σήμερον, ἀλλὰ καὶ ὁ ἱερὸς Μητροπολίτης Μυρέων Ματθαῖος ἐλθὼν ἑξαρχος εἰς τὴν ἱερὰν αὐτὴν μονὴν κατὰ τὸ αχί. ἔτος, παρετήρησεν ἀκριβῶς, καὶ πληροφορηθεὶς διὰ τὸ Θαῦμα αὐτὸ, συνέγραψε καὶ παρακλητικὸν κανόνα εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον, διὰ τῆς ὁποῖας ὁμολογεῖ, καὶ ἐξυμνεῖ τὸ μέγα τῆτο τεράσιον, δοξολογῶν δυσεβῶς τὴν ἀπείρανδρον Μητέρα τῆς Σωτῆρος ἡμῶν, ἣτις δύναται, ὅσα καὶ βέλεται. Βεβαιῶται δὲ ἔτι μᾶλλον ἀπὸ τὰ ἀδιάκοπα Θαύματα τὰ ὅποια ἐνεργεῖ καθ' ἡμέραν εἰς ὅλους ἐκείνους, οἱ ὅποιοι καταφύγουσιν εἰς τὴν σκέπην καὶ βοήθειάν της μὲ πίσιν καὶ δουλᾶθειαν. Διὰ τῆτο καὶ τρέχουσιν ἀκαταπαύσως ἀπὸ ὅλα τὰ περίχωρα τῶν Φιλιππισίων καὶ ὅλης τῆς Μακεδονίας οἱ Χριστιανοὶ φέροντες τὰς ἀδυναεῖς των, καὶ κἀνεῖς δὲν ἐπιστρέφει χωρὶς νὰ λάβῃ τὴν ἴασιν ψυχῆς καὶ σώματος ἀπὸ τὴν ἀχειροποίητον καὶ θαυματουργὸν αὐτὴν Εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ἥς ταῖς πρεσβείαις διαφυλάττοι ἡμᾶς ὁ Κύριος ἀπὸ παντὸς κακῆς, καὶ καταζιώσῃ τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν.

ΣΤΙΧΟΙ ΗΡΩΕΛΕΓΕΙΟΙ

Περὶ τοῦ Θαύματος, ὅπερ ἐγένετο, εἰς τὴν πάνσεπτον ἢ Ἀχα-
ροποίητον Εἰκόνα

τῆς
ΘΕΟΤΟΚΟΥ

- σίχος. „Ἐν τῷ δ' εἰσιθι τῷ Ἰερῷ τεμένει γε σὺν αἰδοῖ
- ἐξήγησ. Σὺ ὦ δὺλαβέσατε προσκυνητὰ, εἰσελθε εἰς τῆτον τὸν σεβάσμιον Ναὸ
μὲ δὺλάβειαν.
- σίχ. „Μητρὸς Θεοτόκε Εἰκόνα λουσόμενος
ἐξ. Διὰ νὰ ἰδῆς καὶ νὰ ἀσπαθῆς δὺλαβῶς τὴν Εἰκόνα τῆς Μητρὸς τ
Θεῆ.
- σίχ. „Χρῶσιος ἐκτὸς τῷ δ' ἐν σήματι οἱ ὁράαται.
ἐξ. Ὅποία χωρὶς βαφὴν φαίνεται ἐπάνω εἰς τῆτο τὸ Εἰκόνισμα.
- σίχ. „Ὡς ἄτερ χειρῶν γραπτομένα μερόπων.
ἐξ. Ὡς καθισορημένη χωρὶς χειρὸς ἀνθρώπων.
- σίχ. „Μήγε τὸ θαμβάλεον τόδε ἄλλω εἴκελον οἶει,
ἐξ. μὴ νομίζης αὐτὸ τὸ μέγισον θαῦμα παρόμοιον μὲ ἄλλο,
- σίχ. „Τῶν, ὅσα ἐν γαίᾳ θαύματα ἄλλα πέλει.
ἐξ. Ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ θαύματα, ὅσα ἄλλα ἐγίνοντο εἰς τὴν γῆν.
- σίχ. „Οἷη γὰρ Μαρίη μερόπων τελέθει μεδέεσα,
ἐξ. Διότι μόνη ἡ Θεοτόκος Μαρία εἶναι ἡ Βασιλὶς καὶ προσάτις τῶν ἀν-
θρώπων.
- σίχ. „Τῆς ἄγραφον μορφὴν δέσχε ἀμβροσίην.
ἐξ. τῆς ὁποίας παρατήρησον καλῶς τὴν ἀζωγράφισον ἀπὸ χεῖρα ἀν-
θρώπου καὶ θείαν Εἰκόνα.
- σίχ. „Εὐχεο χεῖρ ὁρέγων εἰς ἔρανὸν ἀσερόντα
ἐξ. καὶ ὑψώσας τὰς χεῖρας σε εἰς τὸν πλήρη ἀσέρων ἔρανὸν παρακάλεσο.

τὸν

τόν Θεόν.

εἰχ.

„Ἀφθιτον ἀσέροπὴν τῇ δ' ἐνεῖσαν ἰδεῖν.

ἐξήγησ.

Ὡς νὰ εἶδῃς τὸ ἄφθαρτον ἢ ἐράνιον Φῶς, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται εἰς αὐτὴν τὴν ἱερὰν Εἰκόνα.

εἰχ.

„Ἦδ' ἐπίπνοϊαν, τῆς δ' ἐπὶ ἐρανόθῳ κατιῆσαν.

ἐξ.

Ὁμοίως ἢ τὴν θείαν χάριν, ἡ ὁποία καταβαίνει ἀπὸ τὸν ἐρανὸν ἐπάνω εἰς αὐτὴν τὴν θείαν Εἰκόνα.

εἰχ.

„Ἐθλοδότειραν Ἀγνὴν οἰογόνε τέκεος.

ἐξ.

καὶ ἡ ὁποία εἶναι παρεκτικὴ ἀγαθῶν, καὶ ἄμωμος ὡς ἔσα χάρις τῇ μονογενῆς Υἱῷ τῆς Παρθένου.

εἰχ.

„Φοινίσσασα δ' ὁρᾶται ἐρπυθιόμνη Θεοειδής.

ἐξ.

Φαίνεται δὲ μὲ Φοινικῆν χρῶμα, ἐπειδὴ κοκκινίζει ὡς θεία ὄντως μορφή,

εἰχ.

„Εἰκοσιφοίνισσας τ' ἔνομα τῇ δέδοται.

ἐξ.

Διὰ τῆτο καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὴν τὸ ὄνομα ΕἰκοσιΦοίνισσα ἐπειδὴ ἡ Εἰκὼν ἔχει κόκκινον χρῶμα.

εἰχ.

„Τόφρα Πατὴρ ἢ τῇ δε μονῇ τό δε τ' ἔνομα θῆκε.

ἐξ.

Τότε ὁ ἱερὸς Πατὴρ ἢ κτήτως Γερμανὸς ἐπέθηκε καὶ εἰς τὴν μονὴν ταύτην τὸ ἴδιον ὄνομα.

εἰχ.

„Εἰκόνας ἐξ ἱερῆς Θεοτόκου μετάγων.

ἐξ.

Ἐπειδὴ τὸ μετέφερον εἰς αὐτὴν ἀπὸ τὴν ἱερὰν Εἰκόνα τῆς Θεοτόκου.

Κανὼν εἰς τὴν ἀχειροποίητον Εἰκόνα τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς ἐν τῇ Μονῇ τῆς Εἰκοσιφοινίωσης, πονηθεῖς πάλαι Ματθαίῳ ταπεινῷ Μητροπολίτῃ Μυρέων.

οὐκ ἀκροσυχής.

Ματθαῖος ὑμνῶ τὴν ἀπείρανδρον Κόρην.

Ωδὴ α'. Ο' Εἰρμός, ᾧδὴν ἐπινίκιον ᾄτωμεν.

Μητέρα σε ἔγνωμον Ὑψίστη Λόγε, λόγον σόν μοι πάρεχε, καὶ Φωταγωγήσον, Παρθένε, νῦν τὸν ἐμὸν, τῇ ἀνυμνήσῃ σε θερμῶς, Θείας Εἰκόνας μορφῇ.

Ἀνάρχε γονήτορος, ἄχρονον Λόγον, γαστρίσθ ἐμόρφωσας, ὅς καὶ ἐμόρφωσον ἐπὶ σανίδος Φρικτῶς, τῆς σῆς Εἰκόνας τὴν μορφὴν ἀχειροποίητον.

Τὸ θαῦμα Πανάμωμε τῆς σῆς Εἰκόνας, ὁρῶντες θαυμάζομεν, καὶ ἀνυμνεῖν σε, ὅτι παρέχει ἡμῖν παντοίων νόσων καὶ δεινῶν τὴν ἀπολύτρωσιν.

Θεῷ σὺ ἐμόρφωσας ἄμορφον Λόγον, μορφὴν δέλθ Πάναγνε ἐκ σῆ λαβόντα γαστρί δίχα χρωμάτων δ' αὐτός, καὶ ἄνδρ Δέσποινα χεῖρὸς τὴν σὴν Εἰκόνα μορφῇ.

Ωδὴ γ'. Ο' Εἰρμός, Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν.

Ξύλον ὃ ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομῆντες, τῷτο ἐγένετο νοσούντων ἰατρῆον, τῷτό ἐστι τὸ ξύλον ὃν ᾧ δυετύπωσαν Ἀγνὴν Μητέρα ὁ Χριστὸς ἦν κατοικῆσαι ἡρετίσατο.

Ἰδε, ὃ ἀπεδοκίμασαν ξύλον οἱ τεχνῖται, τῷτο ἐγονήθη ταμῆον τερασίων, αὐτό ἐστι σκόβος, ἐν ᾧ τεθησαύρισα ὑγεία ῥῶσις τοῖς πῖσι, σὲ Θεοτόκον καταγγέλλουσιν.

Οἶκος, ὃν Ἀγνὴ διέθετο ὁ Πατὴρ τῶν Φώτων, ἔτος ἐγονήθη ἡμῖν εἰς σωτηρίαν, πεπλήρωται, ἐπὶ γὰρ αὐτὸς κατεσκήνωσεν ἐν τῇ γαστρίσθ ὁ Υἱός, τὴν βροτῶν Φύσιν ἀνεμόρφωσε.

Σῶσαι βεβληθεὶς ὁ Κύριος, τὴν ἑαυτῇ Εἰκόνα ἐκ σῆ τὴν ἀνθρωπίνην ἀνέλαβε Φύσιν, αὐτὸς ἐστὶν ὁ δείξας ἀφράσως πανύμνητε ἐπὶ σανίδος σὴν μορφὴν, ἣν καὶ θαυμάτων πηγὴν ἔδειξε.

Χορ-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Χορός Ἀγγελικός.

Τὴν ἀχραντον μορφὴν, τῆς Παρθένε Μαρίας τιμήσωμεν πισοί, ὡς αὐτὴ παραδόξως βοήθεια γέγονε τοῖς ἐν πίσει προσέχουσι θαῦμα μέγιστον, πῶς ἀχρωμάτως ἐφάνη, ζώνον ἄκρσμα, Παρθένος ἔτεκε βρέφος, Θεὸν προαιώνιον.

Τὴν Σοφίαν ἢ λόγον.

Εὐδοκίᾳ Παρθένε τῆ σε Υἱὲ, ἐν Εἰκόνι τυπῆται ἢ σὴ Μορφὴ ἀνδρ τεχνουργήματος, ἢ χρωμάτων Πανάχραντε, βρύει δὲ θαύματα, καὶ πηγάζει ἰάματα· τοῖς ἐν πίσει προσέχεσιν ὀυσεβῶς καὶ τιμῶσί σε, οἷς περ διὰ πλῆθος πρεσβειῶν σου Παρθένε, παρέχεις τὴν ἴασιν τῆς ψυχῆς, καὶ τῆ σώματος, ἢ πῶς ἐκβοῶν σοι, οἰκτείρησον Παρθένε ἡμᾶς, ἢ πταισμάτων δώρησαι τὴν Ἀφροσιν, τοῖς πῶς προσκυνῶσι τὸ θεῖον ἐκτύπωμα.

Ωδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός, ἐν Πνύματι προβλέπων.

Ὑμῶ τὴν Εἰκονά σε, τιμῶ ἢ προσκυνῶ τὴν ἀχειροποίητον Παρθένε Μαρίᾱ ἐπὶ Σανίδος δίχα χρωμάτων μορφωθείσαν, ὑπὸ πῶν τε ἀπάντων προσκυνεμένην, δόξά σοι ἁγία Πανύμνητε.

Μορφὴν ἀχειρότοκτον ὕμῶ πανόυσεβῶς, τὴν σὴν Μητροπάρεθνε, ἢ γόνυ εὐλαβῶς, κλίνω καρδίας ἢ σώματος τῆς ἀναξίους χεῖλεσίτε κατασπάζομαι Θεοτόκε, ἢ σε προσκυνῶ Παναμώμητε.

Ναὸν Σολομόντειον, ἢ πύλιν Κιβωτὸν λυχνίαν ἢ τράπεζαν χορὸς τῶν Προφητῶν, ἐώρακέσε ἐν Πνύματι προτυπωθεῖσαν, ἢ νῦν ἐπὶ σανίδος χειρὸς ἀνδρ μορφωθείσαν, ἡμεῖς σε καθορῶμεν Παρθένε.

Ωτ' θαῦμα παράδοξον μορφὴ ἀνδρ χειρὸς, καὶ τόκος Θεόπαιδος σπορᾶς ἀνδρ ἀνδρὸς, ἐπ' ἀμφοτέροις ὀρῶμεν θαυμασθεῖσαν, τὴν Θεοτόκον Μαρίαν, ἢ δοξαθεῖσαν, δόξά σοι Ἀγία Πανύμνητε.

Ωδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός. Τὴν σὴν Εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

τὴν σὴν τιμῶμεν μόρφωσιν, ὦ Μῆτερ Θεῶ καὶ γὰρ ἀνδρ χειρὸς ἀνθρώπου ἰσθρηται, τὰ κατ' αὐτὴν πάντες θαυμάζομεν, ὅτι ἰαμάτων ἐσι παντοίων πλήρης. Ἦν ἡρετίσω οἶκημα Υἱὲ τῆ Θεῶ, ταύτην ἐν σανίδι λαμπρῶς σὺ ἐμόρφωσας, ἐξ ἧς πηγάζει ἀνεξάντλητος βρύσις ἰαμάτων, ἢ τερασίων χάρις.

Ναὸν σε ἔγνω πάντιμον Υἱὲ τῆ Θεῶ, ἐξ ἧς τὴν ἀνθρώπου μορφὴν ἐνεδυσάμενος, μορφὴν σε Κόρη ἀχειρότοκτον, ἔδειξε παραδόξως· ἐξ ἧς πηγάζει χάρις.

Ἀπείρανδρον Μητέρα σε Υἱὸς τῆ Θεῶ, ἀγνὴν Θεοτόκον ἐνδόξως ἀνέδειξε· μορφὴν σε αὐθις διετύπωσε, μέγα σε τὸ θαῦμά ἐστιν ἐν ἀμφοτέροις.

Ωδὴ

Ὡς δὲ εἶ Τὸν Προφήτην Ἰωάνν.

Πᾶσαν ἔννοιαν θροεῖ, τὸ γεγόνον ἐν σοὶ, ἀχρωμάτως γὰρ μορφὴν, ὑπὲρ φύ-
σιν ἐκτελεῖς, ἐγένεθ δὲ νοσούντων ῥῶσις, ἢ ἰαμάτων πηγὴ.

Εχεισέ σε ὁ Θεὸς ἐν τῷ Πνύματι αὐτῷ, δείξας δὲ σὲ ἢ μορφὴν ἀχειρότο-
κτον αὐτὴν, σὲ ἔδειξε πταισμάτων λύσιν τοῖς προσκυνῶσιν αὐτήν.

Ιᾶως ἡμῖν γὰρ, Μητροπάρεθνε Ἀγνή, τοῖς ἐν πίσει θεῶν σὴν, προσκυνῶσιν δι-
εβῶς, ἣν ἔδειξας δείχα χρωμάτων, τετυπωμένην ἡμῖν· ῥᾶνον δρόσον οἰκτι-
ρῶν, ἐφ' ἡμᾶς τὸς σὲ πισῶς ἀνυμνῶντας καὶ τὴν σὴν, ἀχειρότοκτον μορφὴν
Πανύμνητε, ἀσπαζομένους, ἢ πάντας οἰκτιρον.

Ἡ Παρεθνος σήμερον.

Τὴν μορφὴν τὴν ἀχραντον τῆς σῆς πανσέπτῃ Εἰκόνας, τοῖς σοῖς δέλοις δέδω-
κας ἀχειροποίητον σκέπην, δώρησαι τοῖς σε τιμῶσι τὴν σωτηρίαν, αἵτησαι πταισ-
μάτων λύσιν τοῖς σὲ ὑμνῶσιν, τὸν γὰρ Κτίστην ἐν ἀγκάλαις Παρεθνε φέρεις,
ὃν οἱ Προφῆται ἐκήρυξαν.

Ὁ Εἰρμός, Ὡς δὲ ζ'. Ἡ Κάμιнос Σωτὴρ ἐδουσίζετο.

Αχρώματον μορφὴν τῆς Θεόπαιδος, τιμήσωμεν βοῶντες καὶ ψάλλοντες· δι-
λογητὸς ὁ Θεός, ὁ ἐκτυπῶσας αὐτήν.

Νεάνιδος Ἀγνῆς τὸ ἐκτύπωμα, ἐνδόξως ὑπὲρ ἔννοιαν γέγραπται, ἄνδρ χειρὸς ἢ
βαφῆς εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Δυνάμωσον Πανάμωμε Δέσποινα, καρδίας τῶν ὑμνούντων τὴν ἀχραντον ὑπερφυ-
ῶς σε μορφὴν, ἣν παραδόξως τυποῖς.

Ὁ Εἰρμός, Ὡς δὲ η'. Ὁν φρίττεσιν Ἀγγελοι ἢ.

Ρύμάτων ἀντλήσατε τῆς χάριτος πισῶς, ἐκ πηγῆς Θεόπαιδος, ἥς πάντιμον
μορφὴν ἀσπάσαθε πάντες ἡτίς ἐκ ἐκ χειρὸς, ἄλλ' ἐκ τῆς Ἰψίσε προνοίας ἐ-
μορφώθη.

Ο μέγας προέγραψε σὲ βάτω Μωϋσῆς, ὁ λόγος δὲ γέγραφεν Εἰκόνα σῆς μορ-
φῆς, ὁ μὲν ὑμνήσέ σε, ὡς Μητέρα Θεῶν, ὁ δὲ ἔδειξέ σε πηγὴν τῶν ἰαμάτων.

Ναὸν ἢ Παλάτιον Θρόνον τῷ Θεῷ, τρανῶς προετύπωσε χορὸς τῶν προφητῶν,
τυπῶσας δὲ πάλιν σὸς Υἱὸς σὴν μορφὴν ἐπὶ σανίδος, ἐνέπλησε θαυμάτων.

Κυρίαν σὲ ἔγνωμεν τῷ Κόσμῳ Μαριὰμ ὡς Χριστὸν κυήσασαν τὸν Κόσμον Ποιητήν,
ὃς σε ἐδόξασεν ὡς Μητέρα αὐτῷ, ἢ τὴν σὴν Εἰκόνα ἐνέπλησε θαυμάτων.

Ὡς δὲ θ'. Ὁ Εἰρμός, Τὴν Ζωοδόχον Πηγὴν.

Οικονομίας Ταμεῖον σεβάσμιον τῆς ἀχωρήτου δοχεῖον Θεότητος, Φωτοφόρον
σκή-

σκήνωμα, λαμπρὸν παλάτιον τῷ Θεῷ καὶ Βασιλέως· τὴν Θεοτόκον Μαρίαν μεγαλύνωμεν πισοί.

Ῥημάτων ζόνων Ἀγγέλῳ ἀκέσασα, ἡ Θεοτόκος Μαρία ἡ Πάναγνος, πρὸς αὐτὸν ἐβόησε, γόνιτό μοι Ἀγγελε οἶκον γενέσθαι Χριστὸν τῷ Βασιλέως, ἥς τὴν πάν-
τιμον Εἰκόνα προσκυνήσωμεν πισοί.

Ἡ ἀχειρότοκτος Θεά, ἣν γέγραφον, ἐπὶ σανίδος ἀρρήτως ἡ Πάναγνος, λιμὴν πέλει σωτήριος, τοῖς ἀθανάτοις πηγὴ τῶν ἰαμάτων, καὶ ἡμῖν πᾶσι βροτοῖς σω-
τηρία καὶ ζωή.

Νόυσον Κυρία πρὸς ὕμνον θεράποντος ἐξ ἀναξίων χειλέων χεόμενον, καὶ ἄφειν βράβυσον τῶν πολλῶν πταισμάτων με, ὡς Μήτηρ ἔσα Χριστὸν τῷ Βασιλέως·
καὶ γὰρ διὰ πρεσβειῶν σε, ὅσα θέλεις ἐκ τελείας.

Ὡς τῷ παραδόξῳ θαύματος.

Ὡς τοῦ παραδόξου θαύματος, ἐν ἀπλῇ σανίδι, ἀχρώματος ἄβαφος, ἡ Θεά Μητὸς Θεῷ τῷ Παντοκράτορος, ἄνδρ' χειρὸς καὶ βαφῆς, ὑπὸ Θεῷ παραδόξως νῦν γέγραπται, ὁρᾶται θαῦμα διπλὸν ἐκ γὰρ παρθένῳ Θεῷ σεσωμάτωται ἐξ Εἰκόνης ταύτης δὲ πάλιν, τῶν θαυμάτων ἐκπλήξεις, καὶ πισῶν σωτηρία, καὶ ἡ βρύσις τῶν ἰάσεων.

Ὡς τῷ παραδόξῳ θαύματος, Εἰκὼν τῆς Παρθένου, ὑπὲρ φύσιν γέγραπται ἄνδρ' χειρὸς καὶ βαφῆς καὶ χρωματίσεως, ἀφρανθῆτε γηγενεῖς, ἐπὶ τὸ μέγιστον τῷτο νῦν θέαμα. δοξάσατε τὴν Ἀγνὴν, ἐπὶ τὸ ἐνδοξον τῷτο τεράσιον, νέμει γὰρ τὴν σωτηρίαν, τοῖς ἐν πίσει μέλπουσιν, ἐν ὧδαῖς ἀσιγήτοις, τὸ παράδοξον τοῦ θαύ-
ματος.

Ὡς τῷ παραδόξῳ θαύματος, ἡ λαμπρὰ Παρθένος, ἐν σανίδι γέγραπται, ἄνδρ' χειρὸς τεχνεργῶ· λαμπρῶς ἰσόρηται, θαυμάτων ἐστὶ μεσὴ, καὶ ἰαμάτων πηγὴ ἀνεξάντλητος, ναμάτων ζωοποιῶν, καὶ ἐξαισίων χαρίτων τῷ πνύματος, ταύτην πάν-
τες, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ τιμήσωμεν ἀσπαζόμενοι ταύτης Θεᾶν τὴν ἀχειρο-
ποίητον.

Ὡς τῷ παραδόξῳ θαύματος, ἡ Φεδρὰ Παρθένος, ἐν εἰκόνι γέγραπται, ἡ μόνη ἐν γυναιξὶν δόλογημένη Ἀγνή ἐφέσχηκε γὰρ ἡμῖν, τῶν ἰαμάτων παρέχουσα χάρι-
τας, καὶ φλέγουσα πονηρὰ, ἀναερίων πνύμάτων συστήματα, νέμει γὰρ τὴν σω-
τηρίαν τοῖς πιστῶς ἀνυμνεῖσιν αὐτῆς ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, τὸ παράδοξον μυθήριον.

Περὶ

Περὶ τῆς ὀνομασίας τῆς Τερᾶς καὶ Πατριαρχικῆς
Μονῆς τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου,
δηλαδή, πόθω ἐπεκράτησε νὰ ὀνομάζηται

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΝ

τῆς

ΚΟΣΦΟΙΝΙΣΣΗΣ.

Δὼν εἶναι καὶ μία ἀμφιβολία, ὅτι ἡ ὀνομασία αὕτη ἐδόθη εἰς τὴν Τερὰν ταύ-
την Μονὴν ἐξ ἀρχῆς τῆς οἰκοδομῆς της, ἢ ἐκ τότε ὠνομάζετο μὲ τοιοῦτον ὄνομα.
ἐπειδὴ ἢ διὰ τὴν ἐπιπολάζουσαν ἀμαθειαν δὼν ἴδιον τὴν ἀληθινὴν αἰτίαν αὐτοῦ
τοῦ ὀνόματος, ἐβιάζοντο νὰ καταφύγῳσι εἰς πράγματα σχεδὸν ἀνύπαρκτα, καὶ
νὰ ἀποδιδῶσι λόγους παραλόγους ἢ πάντῃ ἀνοικεῖς εἰς τὸ πρᾶγμα. ἢ ἄλλοι μὲν
ἔλεγον, ὅτι ἐδόθη τὸ ὄνομα, ἀπὸ τὸν Κόσιφον τὸ πηλὸν, τὸ ὁποῖον ἐκ παραδό-
σεως λέγουσιν ὅτι ἔδειξε τὸ νερὸν τῆς Μοναστηρίου εἰς τὸν αἰοίδιμον κτήτορα ἅγιον
Γερμανὸν ἢ ἐκ τῆς τάχα ὠνομάσθη Κοσφοίνισσα, ἄλλοι πάλιν ἔλεγον· ὅτι οἱ ἀρ-
χαῖοι Πατέρες πεφοβισμένοι ὄντες ἀπὸ τῆς περιφερομένης κατ' ἐκεῖνα τὰ μέρη
κλέπτας ἢ κακοποιεῖς ἀνθρώπους εἶχον σχεδὸν αἰετοῦ κεκλεισμένην τὴν πόρταν
τῆς Μοναστηρίου ἢ ἐβιάζοντο νὰ καταβιβάζωσι ἀπὸ τῆς τείχους εἰς τῆς διαβάτας
τὰς ἀναγκαίας ζωτροφίας μὲ καλάθιον, ἢ ἐπειδὴ τὸ καλάθιον κατὰ τὴν Βυλγα-
ρικὴν γλῶσσαν λέγεται Κόσνιτσα, διὰ τῆς ἢ τὸ Τερὸν τῆς Μοναστηρίου ἔλαβον
ἀπὸ τῆς τὴν ὀνομασίαν ἢ τοιαῦτα διηγήματα ἔλεγον ἐξ ἀμαθείας οἱ ἐρωτώμε-
νοι μοναχοί, εἰς τῆς ἐρωτῶντας Χρῆστιανὸς· ἀλλὰ δὼν εἶναι ἔτε δίκαιον ἔτε κα-
τάλληλον νὰ ὀνομαθῇ εἰς τοιοῦτον ἀρχαῖον καὶ γεγραμμένον Μοναστήριον ἀπὸ τοιαῦτα
δύτελῃ ὄντα, ὅποια εἶναι ὁ Κόσιφος ἢ ἡ Κόσνιτσα, ἢ ἐπεταὶ αὕτη ἡ ὀνομασία νὰ
ἔχῃ μίαν αἰτίαν ἀνωτέραν ἢ τιμιωτέραν.

Ὅσα τοιαῦτα παλαιὰ καὶ σεβασὰ Μοναστήρια δίδισκονταί ἀπανταχῇ, ἔχουσι
καθὼς τὴν ἰδίαν ὀνομασίαν ἢ ἀπὸ τὸν τόπον εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι ἐκτισμένα ὡς τὸ
Σίναιον ἀπὸ τῆς ἐκεῖ ὄρους Σινᾶ, ἢ ἀπὸ τὸν κτήτορα, καθὼς τὸ τῶν Ἰβήρων ἀπὸ
τῆς Ἰβηρας (Γυιερτζίδες) ἢ τὸ τῆς Φιλοθέας ὡς ἀπὸ τὸν κτήτορα Φιλόθεον ἢ τὸ τῆς
Καρακάλλης ἀπὸ τὸν κτήτορα Καρακάλλον Βασιλέα τῶν Ῥωμαίων, ἢ ἀπότινος θαύ-
ματος, τὸ ὁποῖον ἐπράχθη ἐν αὐτῷ, ὡς τὸ Βατοπαῖδι ἀπὸ τοῦ θαύματος τοῦ ὁποῖον

Γ

ἔδει-

ἔδειξεν ἡ Θεοτόκος εἰς τὸ παιδίον τῆ Βασιλέως, καθὼς διαλαμβάνει ἡ περὶ τῆς
 ἰσορίας ἢ τὸ χιλιαντάριον ἀπὸ τὸ κατὰ τῶν Λατίνων θαῦμα, ὅτε ὁ Πάπας ἐπε-
 χείρισεν νὰ τὸ ἐξημώσῃ, ἢ ἄλλα πολλά. Τῆτο τὸ Μοναστήριον δὲν ἔχει βέβαια
 τὴν ὀνομασίαν ἀπὸ τὸν τόπον, καθότι παρατηρεῖντες τὴν Ἰσορίαν, δὲν δύρεσκομεν,
 ὅτι τὸ ὄρος τῆτο τῶν Φιλιππισίων ὠνομάζετο ποτὲ μὲ τοιοῦτον ὄνομα. Ὁ Ὅσιος
 Πατὴρ ἢ κτήτωρ δὲν ἠθέλησε διὰ μετριοφροσύνην τε νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸ μῆτε τὸ
 ἰδιόν τε ὄνομα, μῆτε τὸ ὄνομα τῶν Θεοσεβῶν ἐκείνων ἀνδρῶν οἱ ὅποιοι κατέβαλον
 ὅλην τὴν περισσίαν τῶν ἢ συνήρηνσαν μὲ ὅλην τῶν τὴν ψυχὴν εἰς τὴν οἰκοδομὴν
 αὐτῆς τῆς Μοναστηρίου. ἔτι λοιπὸν ὁμολογέμενον, ὅτι ἡ τοιαύτη ὀνομασία ἐδόθη
 εἰς τὸ Μοναστήριον ἀπὸ τῆς θαύματος, τὸ ὅποιον ἐγένετο εἰς τὴν Εἰκόνα τῆς Θεο-
 τόκου, καθὼς προείρηται· ἀλλὰ τὸ θαῦμα ἐκεῖνο ἦτον, ὅτι ἀχειροποιήτως ἐζω-
 γραφίδι ἢ μορφῇ τῆς Θεοτόκου ἐπάνω εἰς τὸ ἀπορέξιμόν τε σανίδιον, ὅθεν ἢ εἴ-
 πετο νὰ ὀνομασθῇ Ἀχειροποίητος ἢ μὲ ἄλλο τοιοῦτον ὄνομα ἢ ἐχὶ Κοσφοίνισσα,
 δηλαδὴ μὲ ὄνομα, τὸ ὅποιον ἀπλῶς θεωρούμενον μῆτε σημασίαν ἔχει καμμίαν, μῆτε
 ὅστις εἰς τὸ γινόμενον θαῦμα, ἐξεταζόμενον ὁμῶς κατὰ βάθος, ἢ ἀναλαμβάνον
 τὴν ἀρχαίαν ἢ πρωτότυπον μορφήν τε, φαίνεται οἰκειότατον.

Ἐν ᾧ ὑπερφύως ἐζωγραφίδι χωρὶς χειρὸς ἀνθρώπου ἢ Ἀχραντος μορφῇ τῆς
 Θεοτόκου εἰς ἐκεῖνο τὸ σανίδιον, τὸ πρῶτον πρᾶγμα, τὸ ὅποιον ἐξεθάμβισε τὰς παρόντας
 ἦτον ἡ ὑπερβάλλουσα ἐκείνη Θεία λάμψις, ἡ ὁποία ἐξήρχετο ἀρρήτως ἀπὸ τὴν ἱερὰν
 αὐτὴν Εἰκόνα ἢ κατηύγαζε τὰς περιεσῶτας· αὐτὴν τὴν λάμψιν δὲν ἐδυνήθησαν νὰ
 συγκρίνωσι μὲ ἄλλο τί, εἰμὴ μὲ τὸ πῦρ ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον εἶδεν ὁ Θεόπτης Μωϋ-
 σῆς, ὅτι ἀκαταφλέκτως κατέκαμε εἰς τὸ Σινᾶ τὴν Βάτον, ἢ καθὼς ἐκεῖνος δὲν
 ἐδύνατο νὰ διακρίνῃ τὴν Βάτον μέσα εἰς τὰς φλόγας ἐκείνης τῆς Θείας πυρὸς, ἔτω
 ἢ ὅσοι ἔβλεπον τὴν ἱερὰν αὐτὴν Εἰκόνα, δὲν ἐδύναντο νὰ διακρίνωσι τὴν Θείαν
 τῆς Θεοτόκου μορφήν ἐκθαμβέμενοι ἀπὸ τὸ πυροειδὲς ἢ ἀκτινοβόλον ἐκεῖνο Φῶς.
 Εἶπετο ἐξ ἀνάγκης νὰ ἀποδώσωσιν ὄνομα εἰς τὴν ἐξαισίαν λάμψιν, ἢ ὁ ὑπερβολικὸς
 θαυμασμός των ἢ ὁ πολυειδὴς ἢ ἀκατανόητος χρωματισμός δὲν τοῖς ἔδιδε καιρὸν νὰ
 προσδιορίσωσι, ἢ νὰ ἀποδώσωσιν εἰς αὐτὴν τὸ προσφύες ἢ κυριώτερον ὄνομα. Ἐπει-
 δὴ ἄλλοτε μὲν ἔβλεπον, ὅτι ἔλαμπε θαυμασίως, καὶ ἔπεμπε χρυσαυγεῖς ἀ-
 κτῖνας, ὡς ὁ ἥλιος, ἄλλοτε δὲ, ὅτι ἐλδοκάνετο μὲ τρόπον ἐξαισίον ἢ ἐφαίνετο
 ὡς φλόξ πυρὸς, ἢ ἄλλοτε ἐλάμβανεν ἄλλο τι χρῶμα δυσεξήγητον ἢ ὑπερφύες.
 Τότε ὁ ἱερὸς ἐκεῖνος ἀνὴρ ἢ κτήτωρ τῆς ἱερᾶς αὐτῆς Μονῆς, καὶ ὅσοι δυρέθησαν
 μετ' αὐτῆς ὅσοι ἢ πεπαιδευμένοι ἄνδρες μετὰ πολλὴν ἀπορίαν ἢ σκέψιν. ἔκριναν
 δὴ

ὄνομα Φοινικῆν, ἐπεὶ δὴ τρόπον τινὰ τῆτο τὸ χρῶμα ἢ πρὸς τὸν ἥλιον ἔχει χέσιν, ἢ πρὸς τὸ πῦρ, ἢ ἐπομένως, ἂν ἢ τῷ ὄντι δὲ ἦτον παρασατικὸν κυριολεκτικῶς τῇ θείᾳ Φωτὸς τῆς ἱερᾶς αὐτῆς Εἰκόνης, λογίζεται ὁμῶς παρὰ πάντων, ὅτι εἶναι τὸ τιμιώτερον χρῶμα, μὲ τὸ ὁποῖον ἢ οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς ἐγκαλλωπίζονται.

Αφίνοντες ἡμεῖς τὰς λοιπὰς πολυεῖδεις περὶ χρωμάτων δόξας ἢ λογομαχίας τῶν Ὀπτικῶν ἢ Φυσιολόγων, λέγομεν μόνον, ὅτι Φυσικῶς ὅλα τὰ χρώματα αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ δὲ δύνανται νὰ ὑπάρχωσιν, ἀλλὰ θεωρῶνται ἐπάνω εἰς ὑποκείμενον ἢ ἱμάτιον δηλαδὴ, ἢ ξύλον, ἢ λίθον, ἢ ἄλλο τι πᾶν, ἢ αὐτὸ λοιπὸν τὸ κεχρωματισμένον Φῶς μ' ὅλον τὸ ὅτι ὁμολογεμένως ἦτον Θεῖον, ὑποπέπτωκον εἰς τὴν ὄρασιν, ἢ εἶπετο, κατὰ θείαν συγκατάβασιν νὰ ὑπαχθῇ εἰς τὰς ὁρὰς τῆς Φύσεως ἢ νὰ Φανῇ ἐπάνω εἰς ὑποκείμενον, ἢ τῆτο ἦτον ἡ Εἰκὼν τῆς Θεοτόκου. Ὅθω ἐπρεπε τὸ ὄνομα νὰ ἀποδοθῇ ἐπιθετικῶς εἰς τὴν Εἰκόνα, ἢ ὠνομάσθῃ Φοινίσσῃ, δηλαδὴ Εἰκὼν ἣτις αὐγάζει μὲ λαμπρὰ ἢ ἀκτινοειδῆ χρώματα· ἢ ἔως ἐπεκράτησε νὰ λέγηται Εἰκὼν Φοινίσσῃ· ὕστερον ἄλλοι τινὲς ἐνώσαντες τὰς δύο λέξεις, τὴν ὠνόμασαν Εἰκὼν Φοινίσσῃ, ἐπεὶ δὲ καὶ μήτε ἡ συμφωνία τῇ ν καὶ Φ ἦτον κατὰ τὰς κανόνας τῆς γλώσσης συνήθης, μήτε ἡ προφορὰ δεκτὴ εἰς τὰς ἀκοὰς διὰ τὸ κακόφραστον, προσέθηκαν τὸ ι καὶ τὴν ὠνόμασαν εἰκὼνι Φοινίσσῃ, τὸ ὁποῖον εἶναι ἢ τῇ γινομένῃ θαύματος δηλωτικόν, καὶ τῆς θαυμασίας ἐκείνης λάμψεως παρασατικόν, καθότι Φανερώνει λάμψιν πολυεῖδῃ ἢ πολυχρώματον ὁποῖα ἦτον τῷ ὄντι ἐκείνη ἡ θεία λάμψις, ἣτις ἐξ ἀρχῆς ἀπεπέμπετο ἀπὸ τὴν ἱερὰν αὐτὴν τῆς Θεοτόκου Εἰκόνα, ἐπεὶ δὲ ἢ τὸ πολυτύλαβον τῆς λέξεως ἔκαμε δύσκολον ἢ ἀνδρῆ τὴν προφορὰν, ἀπέβαλον τὴν μεταξὺ δίφθογγον σ, καθὼς συμβαίνει ἢ εἰς πολλὰς ἄλλας λέξεις, ἢ ἔτρεψαν τὸ ν εἰς σ, καὶ ἐχημάτισαν τὸ ὄνομα ΕἰκοσιΦοίνισσα.

Τῆτο εἶναι τὸ ἀληθὲς ἢ ὀρθὸν ὄνομα τῇ ἱερᾷ τέττι Μονασιεῖς, ἢ αὐτὴ εἶναι ἡ μόνη ἢ προσφυὴς αἰτία τῆς τοιαύτης ὀνομασίας, ἢ ἔχι τὰ εὐτελῆ ἐκεῖνα ὄντα, τὰ ὁποῖα εἶπομεν ἀνωτέρω. Καὶ μὲ ὅλον τὸ ὅτι ὁπανδομάτῳ χρόνος, ὁ ὁποῖος ἢ τὰ ἰσάμενα καταβάλλει ἢ τὰ πεπτωκότα ἀνορθοῖ, καὶ ἡ ἐπιπολάσασα ἢ κατ' ἐκεῖνα τὰ μέρη ἀμάθεια συνήργησαν ὥστε ἄλλοι μὲν νὰ παραμορφώσωσι τὸ ὄνομα ἢ ἀντὶ ΕἰκοσιΦοίνισσα νὰ τὸ ἐκφράσωσι ΚοσΦοίνισσα, ἄλλοι πάλιν τὸ διέφθαιραν διόλε, ἢ τὸ ἔκαμαν ἀγνώρισον λέγοντές το παρὰ πάντα λόγον Κοσνίτζαν, ὅτι

ὅτι τὸ ΕἰκοσιΦείνοσα εἶναι τὸ ἀληθὲς ὄνομα, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τῆς θαύματος ἐδόθη εἰς τὴν ἱερὰν τῆς Θεοτόκου Εἰκόνα, καὶ ἀπὸ τῆς Εἰκόνης εἰς τὴν σεβασμίαν αὐτὴν Μοῦν, καὶ ἐπομένως θεωρεῖ καθεὶς εἰς τὰς ἀρχαίας μεμβράνας, αἱ ὁποῖαι θύρισκονται εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Μοναστηρίου, καὶ θύρισκε, ὅτι τῆτο τὸ ὄνομα ἀπεδίδετο εἰς αὐτὴν τὴν Μοῦν, καὶ ἔτως ἐγράφετο εἰς ὅλα τὰ Μοναστηρικά ἐγγράφα, καὶ δὴν μένει καμμία ἀμφιβολία, ὅτι ἔτω πρέπει νὰ ὀνομάζεται καὶ εἰς τὸ ἐξῆς.

Καὶ τοιαύτη μὲν εἶναι ἡ ἀλήθεια καὶ τῆς θαύματος ἀναμφιβόλως καὶ τῆς ὀνόματος, ἀλλ' ἴσως τινὲς εἴτε διὰ κακοήθειαν, εἴτε διὰ δυσειδαιμονίαν δύνανται νὰ ἐπιφέρωσιν ἀντίθεσιν καὶ νὰ εἴπωσιν, ἂν αὐτὰ εἶναι ἀληθῆ, καὶ τὸ θαῦμα τῷ ὄντι τοιῦτον, ἔπρεπον ἡ τοιαύτη πολυειδὴς καὶ πολυχρώματος λάμψις, νὰ ἐπιλάμπῃ καὶ μέχρι τῆς σήμερον εἰς αὐτὴν τὴν Εἰκόνα, καὶ νὰ φαίνεται τοιαύτη εἰς ὅλους, καὶ ἔχι νὰ θεωρῆται ὡς ἐν ἁμορφῶν καὶ ἀχρωμάτισον σανίδιον.

Αὐτὸ τὸ πρόβλημα τῶν τοιῶτων, ὁποῖοι καὶ ἂν ᾖσι, ἔχει κάποιαν δικαιολογίαν, ἀλλ' ἡμεῖς τὰς ἐρωτῶμεν ἐρώτημα δικαιότερον, καὶ ὅταν μᾶς λύσωσι τὴν ἀπορίαν, τότε ὡς νομίζεται ἰσχυρὸν τὸ πρόβλημά των, καὶ οἱ ἡμέτεροι λόγοι σαθεοί· εἰς τὰς δὲ κλειεῖς ἐκείνας αἰῶνας ἐγένοντο διάφοροι Θεοσημεῖαι, ὀπτασίαι Ἀγγέλων, Θεοφάνειαι, ἄμεσοι ὁμιλῆαι Θεῶν πρὸς ἀνθρώπους, καὶ ἄλλα παρόμοια τεράσια, διατὶ τὰ τοιαῦτα δὴν γίνονται καὶ εἰς τὰς παρόντας χρόνας; εἰμὲν ἀμφιβάλλουσιν ἂν καὶ ἐκεῖνα ἐγένοντο τότε, ὡς ἀμφιβάλλωσι καὶ περὶ τῆς θαύματος τῆς ἱερᾶς ταύτης Εἰκόνης, καὶ ἡμεῖς δὴν ἔχομεν σκοπὸν νὰ ἐξοδύσωμεν λόγους ἐπὶ ματαίῳ καθότι ὁποῖος ἀπιστεῖ εἰς τὰ μείζονα καὶ προφανέστερα, ἐκεῖνος θέλει ἀπιστήσῃ ἔτι μᾶλλον εἰς τὰ μικρότερα καὶ ἥττον ἐπιφανῆ, ἐπειδὴ δὲ καὶ ὁ ὀρθὸς λόγος, ἡ ἱερὰ ἰσορία, καὶ ἡ Εὐαγγελικὴ ἀλήθεια πολυτρόπως τὰς καταναγκάζεσι νὰ ὁμολογήσωσιν ἐκεῖνα ἀληθῆ, ὡς ἐξηγήσωσι τὴν αἰτίαν, διὰ τὴν ὁποίαν τότε μὲν ἐγένοντο, ἐπὶ δὲ τῶν παρόντων χρόνων δὴν γίνονται, καὶ διὰ τὴν αὐτὴν βέβαια αἰτίαν καὶ ἡ ἱερὰ αὕτη τῆς Θεοτόκου Εἰκὼν ἔλαμπε τότε ἐξουσίως, καὶ τώρα φαίνεται σχεδὸν ἀχρωμάτιστος. ἂν ἐκ τῆς ὀψαντίης εἴπωσιν, ὅτι ἡ αἰτία ἐκείνων εἶναι εἰς αὐτὰς ἀκατανόητος, διατὶ ζητῶσιν ἀπὸ ἡμῶν ἀπόδειξιν πράγματος ἐπίσης ἀκατανόητε; ὡς καταδεχθῶσιν μὲ ὅλον τῆτο οἱ τοιοῦτοι νὰ ἀκίσωσι παρ' ἡμῶν ἂν ἔχι τὴν ἀληθεσέραν αἰτίαν, τὴν ἀλάχιστον ὁμῶς τὴν πιθανωτέραν.

Ὁ Ναβυχοδωνόσορ εἶδε ποτὲ μίαν Εἰκόνα, τῆς ὁποίας ἡ κεφαλὴ ἦτον χρυσοῦν καθαρὸν, αἰχμαῖρες καὶ τὸ σῆθος ἀργυρᾶ, ἡ κοιλία καὶ οἱ μηροὶ χάλκινα, αἱ κνήμαι καὶ οἱ πόδες ἦσαν κατὰ τι σιδηρᾶ, καὶ κατὰ τι ὀστέρινα, ἡ σύγκρισις ταύτης τῆς Εἰκόνης

κόνει δεικνύει τὰς διαφόρους ἀπειλὰς τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων, τὴν ἀνόμοιον ἡθι-
 κὴν ἢ τὴν ἄνισον οἰκειότητά των πρὸς τὸν Θεόν, ἢ τοιαύτας διαφορὰς δύναται
 τις νὰ δῶρῃ εἰς τὴν ἱερὰν Γραφὴν ἢ εἰς αὐτὰς ἐκείνας τὰς καιρὸς, εἰς τὰς ὁποῖας
 ἐγίνοντο αἱ Θεοσημεῖαι. Ἐπειδὴ διὰ μὲν τὸν Ἰωάννῃ ἡ Γραφὴ λέγει, ὅτι ἐγένετο
 λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωάνν, διὰ τῆς ὁποῖας δείκνυται, ὅτι ἐγένετο ἕμμεσος ὁ λόγος,
 διὰ δὲ τὸν Μωϋσῆν λέγει, ὅτι ἐλάλησε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς Μωϋσῆν, διὰ τῆς ὁποῖας
 μαρτυρεῖται ἡ ἄμεσος τῆς Θεῆς πρὸς αὐτὸν ὁμιλία. Καὶ διὰ μὲν τὸν Ἰησοῦν τῆς Ναυῆ
 λέγει, ὅτι εἶδον ἄνθρωπον ἐσχηκότα ἐναντίον αὐτῆς, ἢ ἡ ῥομφαία αὐτῆς ἐσπασμέ-
 νη ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς, καὶ χωρὶς νὰ τὸν ἐννοήσῃ, ὅτι ἦτον Ὁ Ἀγγελος Κυρίου, τὸν ἐ-
 ρωτᾷ, ἡμέτερος εἶ, ἢ τῶν ὑποναντίων; διὰ δὲ τὸν Γεδεὼν λέγει, καὶ ὤφθι πρὸς
 αὐτὸν Ὁ Ἀγγελος Κυρίου. ἢ ὁ Γεδεὼν ἐκθαμβὸς διὰ τὴν χαρὰν τῆς λέγει, οἶμοι Κύριε,
 ὅτι εἶδον τὸν Ὁ Ἀγγελον Κυρίου πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, διὰ δὲ τὸν Ἀβραὰμ λέ-
 γει, ἢ ὤφθι Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραμ, ἢ εἰς τὸν Μωϋσῆν λέγει ὁ Θεὸς, οἶδά
 σε παρὰ πάντα, ἢ χάριν ἔχεις παρ' ἐμοί, ὅθον ἢ ἐκεῖνος ἀποτολμᾷ νὰ προβάλλῃ,
 εἰ ἔν δῶρῃ χάριν ἐναντίον σου, ἐμφάνισόν μοι σεαυτὸν ἵνα γνωστῶς ἴδω σε. Τὰ
 τοιαῦτα εἶναι προφανεῖς ἀποδείξεις, ὅτι ἀναλόγως μὲ τὴν καθαρότητα τῆς ζωῆς,
 ἢ τὴν πρὸς Θεὸν ἐγγύτητα δίδοται ἢ ἡ οἰκειότης τῆς Θεῆς, ἢ τὰ θεία χαρίσματα.
 Ἡμεῖς κατὰ δυσυχίαν δὲν ζῶμεν μῆτε εἰς τὴν χρυστὴν ἐκείνην ἐποχὴν, μῆτε εἰς τὴν
 ἀργυρᾶν, μῆτε εἰς τὴν χαλκίνην, ζῶμεν εἰς τὴν ἀθλίαν ἐποχὴν, ἣτις εἶναι μεμε-
 λανωμένος σίδηρος ἢ μεμιασμένον ὄσρακον, ἢ πίσις ἐψυχράνθη, ὁ βίος ἐξερύπώ-
 θη, αἱ Γραφαὶ παρημελήθησαν, ἢ ἀρετὴ κατεφρονήθη, ἢ κακία ὑπερηύξησε, νῆς,
 ψυχὴ, ἢ ὀμματα κατεμολύνθησαν πολυτρόπως. Ἰδὲ τὰ προφανῆ αἵτια, διὰ τὰ
 ὁποῖα ἡμεῖς οἱ ἴδιοι δὲν εἴμεθα ἄξιοι νὰ βλέπωμεν τὴν θείαν ἐκείνην λάμψιν τῆς
 ἱερᾶς ταύτης Εἰκόνης, τὴν ὁποῖαν ἐβλεπον οἱ τότε Χριστιανοὶ διὰ τὴν καθαρότητα
 τῆς ζωῆς των. ἐκεῖνοι οἱ μακάριοι ἦσαν ἀφιερωμένοι εἰς τὸν Θεόν, προσηλωμένοι
 εἰς τὰς θείας ἐντολάς τας, ἔζων μὲ βίον τῷ ὄντι ἀσκητικὸν ἢ θεάρετον, ἢ μαρτυροῦσι
 τῆτο τὰ ἐρείπια τῶν περὶ τὴν ἱερὰν αὐτὴν Μονὴν παλαιῶν μονασιρῶν ἢ διαφόρων
 ἀσκητιρῶν, εἰς τὰ ὁποῖα μετήρχοντο τὴν ἀρετὴν οἱ ὅσιοι ἐκεῖνοι ἄνδρες, σοχαζόμενοι
 λαμπρὰν ἀμοιβὴν τὸ νὰ ἀξιῶνται ἐκ τῆς πλησίον νὰ βλέπωσι συνεχῶς τὴν θεόγρα-
 Φον αὐτὴν Εἰκόνα, ἢ νὰ καταυγάζωνται ἀπὸ τὰς ἑρανίας ἀσραπὰς ἐκείνης τῆς θείας
 Φωτός. Δὲν ἔλειψεν ἡ θεία ἐκείνη λάμψις ἀπὸ τὴν ἱερὰν αὐτὴν Εἰκόνα τῆς Θεοτόκου,
 ἢ ἂν ἡμεῖς διὰ τὴν ἐξ ἁμαρτιῶν ἀχλὺν τῶν ὀμμάτων μας δὲν τὴν βλέπωμεν· οἱ κα-
 θαροὶ ἢ ἄξιοι ἀπολαμβάνουσι τὴν θείαν αὐτὴν χάριν, ἢ ἀξιῶνται τῆς θείας ἐκείνης

Φω-

Φωτὸς, ἢ ἔχομαι τοιαύτας μαρτυρίας πολλῶν ἀναρέτων ἀνδρῶν, οἱ ὅποιοι ἢ ἐν τοῖς ἐσχάτοις χρόνοις ἠξιώθησαν διὰ τὴν ἀρετὴν τῶν νὰ ἴδωσι τὴν αὐτὴν πολυχρώματον ἢ ἀκτινοβόλον λάμψιν, ἢ παρρησία ὡμολόγησαν, ὅτι κατὰ πρῶτον ἀνατενίσαντες εἰς αὐτὴν ἐξέστησαν ἢ τὸς κατέλαβε μέγας φόβος, ἐπειδὴ ἐβλεπον μόνον μίαν ἡλιακὴν αὐγὴν, τὴν ὁποίαν μὴ δυνάμενοι νὰ βλέπωσιν, ἐβιάσθησαν νὰ κλείσωσι τὰς ὀφθαλμούς των, ἢ ὅτε δούτερον ἀνητένισαν, εἶδον μίαν γαληνιαίαν ἢ γλυκυτάτην μορφήν, ἢ ὁποία τοῖς ἐπροξόνησε μίαν ἀρρήτον χαρὰν, ἢ ἀμέθητον ἀγαλλίασιν, ἢ ὅτε τρίτον ἀπέβλεψαν, δὲν ἐδυνήθησαν πλέον νὰ διακρίνωσι μορφήν, ἀλλ' εἶδον ἐν Φῶς λυκότατον καὶ πυρροειδὲς τὸ ὅποῖον ἐκάλυπτεν ὅλην τὴν Εἰκόνα. Ἐπομόνος ἢ ἱερὰ αὕτη Εἰκὼν δὲν φαίνεται εἰς ὅλους κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἀλλ' εἰς ἄλλους λαμπροτέρας, εἰς ἄλλους λαμπρὰ καὶ εἰς ἄλλους πάντῃ ἀχρωμάτιστος, ἢ σκοτεινὸν σανίδιον, καὶ τῷτο προέρχεται βέβαια ἀπὸ τὴν διαφορὴν τῶν βλέπόντων χάσιν εἰς τὴν ἀρετὴν ἢ εἰς τὴν κακίαν. Παρατηρεῖται πρὸς τούτοις ἢ ἄλλη διαφορὰ εἰς τὴν ἱερὰν αὐτὴν Εἰκόνα, ἐπειδὴ ἀλλέως θεωρεῖται εἰς τινὰς ἐορτασίμους ἡμέρας, ἀλλέως εἰς τὰς λοιπὰς ἐορτάς, ἢ ἀλλέως εἰς τὰς κοινὰς ἡμέρας.

Ἀλλ' ἂν ἢ κοινῶς ὅλοι δὲν ἀξιοῦνται νὰ ἴδωσιν ἐπίσης τὸ θεῖον ἐκεῖνο Φῶς, κοινῶς ὅμως ὅλοι ἀπολαμβάνουσι τὰς θείας χάριτας τῆς Θεομήτορος, ὅταν μὲ καθαρὰν πίσιν ἢ δὴλὰ βεβαιαν προσπέσωσιν εἰς τὴν ἱερὰν ταύτην ἢ ἀχειροποίητον Εἰκόνα τῆς. Ὁ τυφλὸς ἀπολαμβάνει τὸ Φῶς, ὁ χωλὸς ἀνορθῶται, ὁ ἀλαλος λαλεῖ, ὁ λεπρὸς καθαρίζεται, ἢ ἐν συντόμῳ πᾶν εἶδος ἀθουρίας ἀποδιώκεται ἀπὸ τῆς πάσχοντος, ἢ τὸ πολύμορφον τῶν χρωμάτων μετεβλήθη διὰ τὴν ἀθουρίαν ἡμῶν εἰς τὸ πολυειδὲς τῶν ἰάσεων. Καὶ τῷτο θαῦμα μέγιστον τῆς Θεοτόκου διὰ τὸς κατόικους ἐκείνης τῶν μερῶν· καθότι βλέποντες τὰ καθημερινὰ θαύματα, τὰ ὅποια ἐκτελεῖ, σιγίζονται εἰς τὴν ὁρθόδοξον ἡμῶν πίσιν, ἢ μ' ὅλον τὸ ὅτι ὑσερῶνται σωματικῶς διδασκαλίας, ἢ χειραγωγίας, διδασκαλικῆς, μὲ ὅλον τῷτο ἀπὸ τὰς ἐξουσίας θαυματουργίας τῆς ἱερᾶς ταύτης Εἰκόνης λαμβάνουσι τὴν τελείαν πληροφορίαν, ὅτι μόνη ὁρθὴ ἢ ἀμώμητος εἶναι ἢ πίσις ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν, ἢ ὑποφέρουσιν δὴ χαρίζως τὰς βασάνους καὶ ἀφορήτους τυραννίας τὰς ὁποίας σχεδὸν καθ' ἡμέραν δοκιμάζουσιν ἀπὸ τῆς ἀλλοφύλου, ἢ ἐλπίζουσιν, ὅτι ἢ Θεοτόκος μὲ τὰς μητρικὰς πρὸς τὸν μονογονῆ τῆς Υἱὸν ἰκεσίας, θέλει τὸς ἀξιώσῃ ἢ τῆς βραβύς Βασιλείας.

Ἀ-

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α

Τ Ο Υ Ε Ν Α Γ Ι Ο Ι Σ Π Α Τ Ρ Ο Σ Η Μ Ω Ν

Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ο Υ Π Α Τ Ρ Ι Α Ρ Χ Ο Υ Κ Ω Ν Σ Τ Α Ν Τ Ι Ν Ο Υ Π Ο Λ Ε Ω Σ ,

Τ ῶ ὕσερον ἀσκήσαντος ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τῆς Εἰκοσιφοινίσσης .

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα Ἰσῶμον Στίχ . 5' . ἢ ψάλλομον σιχηρὰ προσόμοια
Τῶ Ἀγίῳ γ' . διπλῶντες αὐτά . Ἦχος α' .

Τῶν ἑρανίων ταυμάτων .

Δικαίων Μνήμην τιμᾶσθαι πέφυκε δίκαιον , τιμάσθω ἔν σὺν τέτοις , ὡς τοιῦτος
τυγχάνων , ὁ μέγας Ἱεράρχης , ἢ μονασῶν , τὸ σεπτὸν ἐγκαλλώπισμα , καὶ
ἀρετῆς τῆς γνησίας τὸ ἀκραιφνές , ἐκμαγεῖον Διονύσιος .

Δότε Φιλίππων τὰ πλήθη χορείαν σήσαδε , Ἱεραρχῶν τὸ κλέος , ἐτησίῳις ὧν
ὕμνοις , Φαιδρῶς ἀνδύφημῶντες . ἢ γὰρ ὑμῖν , τὰς ἰάσεις παρέχεται , ἢ τῶν
δεινῶν ἐκλυτρεῖται , ἢ πειρασμῶν , ταῖς πρὸς Κύριον δεήσεσι .

Μονὴ σεμνύνεται ὄντως Εἰκοσιφοίνισσα , ὧν ἑαυτῇ τηρεῖσα τὴν σωρὸν τῶν λειψά-
νων , τῶ θείῳ Ἱεράρχου , ἢ ἐξ αὐτῆς , τοῖς πιστοῖς διανέμεισα , παντοδαπὰς τὰς
ἑάσεις , ἢ ψυχικῶν , μολυσμάτων θείαν κάθαρσιν .

Δόξα Ἦχος πλ . δ' .

Τῆς τρισηλίου Θεότητος τῷ ἀπροσῆτῳ Φωτὶ τὸν νῦν ἐλλαμπόμενος Πάτερ ,
τῶν γραφῶν εἰσέδυσ τὸν γνόφον , καὶ ὑπερφυῶς ἐμυήθης τὰ ἄρρητα , ὅθεν καὶ ἀπ-
ταίςως τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὁρθοτομῶν , τοῖς μὲν πιστοῖς ἐγόνε τῶν ὁρθῶν δογ-
μάτων εἰσηγητὴς ἀκαταίχυντος , τοῖς δ' ἀπίστοις πέλεκυς ὀξύς , πρέρριζον ἐκτέ-
μνων , πᾶσαν τῶν σαπρῶν διδαγμάτων , ὁθνεῖαν ἀναβλάψῃσιν . ἢ ἔτω τὴν πίσιν
τηρήσας , ἢ τὸν δρόμον τελέσας , ὡς ἀριστὸς γενναιότατος ἔτυχες τῶ τέλει , ἢ ἐ-
πόθεις , ἢ τὰ βραβεῖα ἐπήλειφας , ἃ σοι κατ' ἀξίαν τῶν πόνων ἐν ἑρανοῖς ἀνα-
πέκειτο . ἢ νῦν παρισάματος τῷ θρόνῳ τῶ Παντάναχτος Θεῷ , ἐκτενῶς ἰκέτοβι ,
ἵνα ῥυθῶμεν πάντων τῶν ἐπαπειλεμένων δεινῶν , ἢ τῆς μελλέσης ἀπαλλαγῶμεν

κολάσεως, ταῖς ἱεραῖς μεσιτείαις σβ.

Καὶ νῦν, Ὁ Βασιλεὺς τῶν ἑρανῶν.

Εἰσοδος, τὸ Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα ἐκ
Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Μνήμη Δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἶδε Φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσὸν καὶ ἀργυρεὺς θησαυροί. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν ἢ ἀντιτάσσεται αὐτῇ ἑδὲν πονηρόν· οὐ γινώσκουσιν αὐτήν. ὅτι πᾶν δὲ τίμιον, ἢ ἀξίον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ σώματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, Νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης Φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκέραιά με ὧ τέχνη, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδούς φυλάσσει. Αἱ γὰρ ἐξοδοί με, ἐξοδοὶ ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλῃσις παρὰ Κυρίου. Διὰ τῆτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν Φωνὴν ὑποῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἢ Σοφία κατεσχύεσα βελὴν, καὶ γινώσκω, καὶ ἐννοίαν, ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βελὴ καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ Φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τὴν ἐμὴν Φιλῆντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὴν ζητῶντες, οὐρήσονται χάριν, Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδεδοι ἐνθεώθε καρδίαν. Εἰσαχέσατέ με, καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίξω ἀπὸ χειλέων ὁρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγγς με, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμῇ, χεῖλη ψεύδῃ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τῆς σώματος μου. Οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, ἑδὲ σραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοῦσι, καὶ ὁρθὰ τοῖς οὐρίσκειν γινώσκω. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πληθύνῃτε Πνεύματος.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Στόμα Δικαίου ἀποσάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀδίκῃς ἐξολεῖται. Χεῖλη ἀνδρῶν Δικαίων ἐπίσανται χάριτας, στόμα δὲ ἀσεβῶν κατασρέφεται. Ζυγοὶ δόλιοι βδέλυγμα ὀνόπριον Κυρίου, σάθμιον δὲ δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ. Οὐ εἴαν εἰσέλθῃ ὑβρεῖς, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία· στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν. Τελειότης εὐθέων ὁδηγῇ αὐτοὺς, καὶ ὑποσχελισμὸς ἀθετῶντων προνομήσει αὐτούς. Οὐκ ὠφελήσει ὑπάρχοντα ἐν ἡμέρᾳ θυμῷ, δικαιοσύνη δὲ ῥύσεται ἀπὸ θανάτου· ἀποθανόντων Δίκαιος ἐλπίε μετὰμελον. πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια. Δικαιοσύνη ἀμώμου ὁρθοτομεῖ ὁδούς, ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικίᾳ. Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὁρθῶν ῥύσεται αὐτούς, τῇ δὲ ἀβελία αἰλίσκονται παράνομοι. Τελειώσαντος ἀνδρὸς δικαίου, ἢ ὅλβυται ἐλπίς, τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὅλβυται.

Δί-

Δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύνει, ἀντ' αὐτῆ δὲ παραδίδοται ὁ ἀσεβής. Ἐν σόματι ἀσεβῶν παγὶς πολίταις, αἰδοῦσις δὲ δικαίων εὖδος. Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατῴρωται Πόλις, καὶ ὃν ἀπωλεία ἀσεβῶν ἀγαλλίαμα. Ἐν δόλογίᾳ δόθεων ὑψωθῆσεται Πόλις, σόματι δὲ ἀσεβῶν κατασκαφῆσεται. Μυκτηρίζει πολίτας ἑνδεὴς Φρενῶν, ἀνὴρ δὲ Φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελειῦσθαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολλὰ δὲ ἐστὶ Φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γονόμενος ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μετὰ ἀμαρτωλῶν μετετέθη. Ἠερπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτῆ. Βασκανία γὰρ φαυλότιτος ἀμαυροῖ τὸ καλόν, καὶ ἐμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλάσσει νῦν ἄκακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνος μακρὸς. Ἀρετὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτῆ. διὰ τῆτο ἔσπυλσεν ἐκ μέσων πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μὴ δὲ θόντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτῆ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν ἦχος α΄.

Κρειττόνων πάτερ καὶ θειότερων ἐκ βρέφους ἐφιέμενος, πατρίδα καὶ Φόντας καταλιπὼν ἐπὶ τὴν βασιλίδα τῶν πόλεων ἔδραμες, καὶ Μάρκῳ τῷ θειοτάτῳ πατρὶ συνόμιλος γονόμενος, σοφίας ἱερᾶς ἀπεμάζω σωτήρια νάματα, οἷς αὐτὸς ποτιθεὶς, καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπεδαψιλεύσω ὑμέτων Θεογνωσίας οὐράνιον, πᾶσαν δὲ τὴν ἐν ἐκείνῳ ἀρετὴν εἰς σεαυτὸν μεταρροσάμενος, καὶ καλλιεργήσας ἀρίστη Φερεπονία, καὶ ἀπέδωκας πολλαπλάσιον, πολλὰς ἐκκαλέσας εἰς τὴν τῆς ἀρετῆς μίμησιν. οἷς καὶ συναγάλλῃ ἐν ἑρανοῖς, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβύων πρὸς Κύριον.

Ὁ αὐτὸς.

Ἵνα σοι πάτερ πολυανθὴς πλεχθείῃ ὁ σέφανος, καὶ λαμπρότερα ἀποδοθείῃ τὰ γέγρα, ἐδὲ μαρτυρικῶν παλαισμάτων ἐσέρησαι, ἀλλ' ἐν μέσῳ τυράνων τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, καὶ μυρία ὑπονεγκῶν κολασήρια, σίγμασιν ἀθλητικοῖς τὸ καρτερικὸν σῶμα τὸ ταυτὲ καθωρᾶϊσας. καὶ πράγματι μὲν ὁμολογητὴς ἐχρημάτισας, τῇ δὲ διαθέσει μάρτυς ἀνωμολόγησαι. εἰ γὰρ καὶ ἐκ μέσων τῶν σκαμμάτων θείᾳ δυνάμει ἀνῆρπασαι, καὶ ζῶν διεσώθῃς, ἀλλ' ἔτω τῇ προνοίᾳ ἔδοξε, ἵν' ὥς ἐν χωνότῃ τοῖς μαρτυρικοῖς ἀθλοῖς δοκιμαθεῖς, παράδειγμα γένοιτο τοῖς ἀδυνατωτέροις, καὶ περὶ τὴν πίσιν ὀκλάζουσιν, ἔς καὶ νίχυσας, καὶ Φέρειν ἐπεισας τὰ δεινὰ, ἵν' ἀσεβῶς βιώσαντες, τῆς ἑρανίης τύχοιεν μακαριότητος.

Δ

Ο

ΟΤΙ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρεσ κεκλήνη, ἐδ' ἀρετὴ ἀγνοηθῆναι, ἡλίου
Φανώτερον διαλάμπειν, ἐντὺθεν ἢ σὺ πάτερ περιέκρυβες μὲν σεαυτὸν, ἢ
λαθεῖν ἐπειρῶ, ἢ τὴν Φήμην ἀπείργεις, ἀλλ' ἔκ ἦν τῆς σῆς ἀρετῆς τὸ κρυβῆ-
ναι, ἐδὲ τῶν Φιλοκάλων τὸ ἀγνοῆσαι θησαυρὸν ἐγκρυπτόμενον, ἐδει μὲν τὸν
λύχνον τεθεῖναι ἐπὶ τῆς λυχνίας, ἵνα τὰς δεομένους Φωτὸς, καταυγάζοι. ταύ-
της δὲ τῆς χάριτος ἡ Φιλίππη πόλις δόμοιρήσασα, σὲ ἱεράρχην ἐκκληρώσατο,
ἢ ταῖς ἀπὸ σὲ λαμπηδόσι καταυγαθεῖσα, τὸ ἐπικείμενον ἀπεσείσατο σκότος,
ἢ ἐν μέσῳ πολλῶν ἀσεβῶν, ἐκ ἐπαύσατο καθορῶσα τὸ τῆς Θεογνωσίας Φῶς,
ταῖς τῶν ὀρθοδόξων ψυχαῖς ἐπιλάμπαν. ἢ γέγονας Φωστῆρ, ἐν καιροῖς ἀπαιτῶσι
τὴν ἑλλάμψιν. Δόξα ἦχος Ὁ αὐτός.

Εἰπὲρ ἀναφαίρετος ἐστὶν ὁ τῆς ἀρετῆς πλάτος, ἢ ἐν σμικρῷ τυγχάνει ἀχώ-
ρητος. ἔγὰρ ἔχει φύσιν ἀναποκείμενος μένειν ἄγονος, ἀλλὰ θαμὰ καρποφορεῖ, ἢ ὑ-
περεκχεῖται, τοῖς χρόνοις συμπληθυνόμενος, ἢ φοιτᾷ ἐκασαχθῆ, ὑπερεξαίρων
τὸν ἔχοντα. ἐντὺθεν πάτερ, ἢ τῶν σῶν ἀρετῶν τὸ πολύγονον, ἐκ οἷά τε ἦν
καταχεῖν ἢ κρατῆσαι, μοῖρα χθονὸς Θρακικῆς ἄσημος, ἀλλ' ὑπερεκχυθὲν,
ἢ εἰς αὐτὰ εἰσήλασε τὰ ἀνάκτορα, ἢ ἐξεθάμβισε βασιλεῖς, ἢ τεθιπρόνῃ κατη-
νάγκασε. δεινὸν ἠγισάμενοι, εἰ τοσούτος ἀρετῆς ὄλβος ὑπὸ τὸν μόδιον κρύπτοιτο,
ἐπὶ τὴν σκοπιάν σε ἀνήγαγον, τὸν Οἰκουμενικὸν θρόνον διέπειν, Θεοφιλῶς σοι ἐμπι-
σδυσάμενοι ἢ δεικνῶναι πᾶσιν, οἷον εἶναι· δεῖ τὸν ψυχὰς ἀνθρώπων διοικεῖν
ἀναδεξάμενον. τότε ἠγῆσω ἀρετῆς ἠνεῶχθαι σοι σάδιον. ἢ γυναικίως ἀποδυσάμενος
εἰς αὐτὸ ἀγῶνα λαμπρὸν ἠγωνίσω, ἢ πάντας ἀντικειμένους κατεπάλαισας. ἢ σε-
Φανηφόρος ἀναδειχθεῖς, ἐξῆλθες ἐναντίον πάντων, σὺν κρότοις δὲ Φιμήμενος.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε πάντων τῶν ἀγίων ἢ τῆς Θεοτόκου τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡ-
μῖν, ἢ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος οἰκτίρμων.

Εἰς τὸν Στίχον. σιχηρὰ προσόμοια. ἦχος πλ. α.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ἱεραρχόντων κανῶν, ἢ μοναζόντων τὸ λαμπρὸν ἐγκαλλώπισμα. ἢ
γὰρ λαὸν σὺ ποιμένας, καὶ πρὸς νομὰς ἀγαθὰς, ὀδηγῆσας, τέτον, ὑπεχώ-
ρησας, ἐχθρῶν τὴν δυσμένειαν, ἀπελέγξας σοφώτατα, ἐπ' ὥμων δ' ἄρας τὸν
Σταυρὸν τῆ Κυρίως, ἠκολούθησας τοῖς αὐτῆς θεοῖς εἰχνεσι, ἀμεμπτον, ἀκηλί-
δωτον, τηρήσας τὸ σκήνωμα, ἐν ᾧ σαφῶς κατοικήσας, πηγὴν θαυμάτων ἀνέ-
δειξε,

δοῦναι, Χριστὸς, ὃν δυσώπει ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος, Τὸ σῶμα με λαλήσει σοφίαν.

Εὐρε σε τὴν ψυχὴν ἀληθῶς, τὸ θεῖον Πνεῦμα ἱερὸν καταγώγιον, καὶ ἔτως ἐν
σὺν σκηνῶσαν, λογίων θεῶν πηγὴν, ἢ διδαγμάτων. σὲ ἀναδείκνυσι, σοφοῖς σε ἐν
 λόγοις, ψυχὰς ἀνθρώπων ποτίζοντα, καὶ ἀσεβείας πᾶσαν λύμην ἐκπλύνοντα,
 τῶν ἀσεβῶν δὲ, τὰς ἀρετὰς ἀρδύοντα, ὅθω ἀποδεδώκασι, καρπὸν πολλα-
 πλάσιον, τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν, καὶ τὴν τῶν ἄλλων ὠφέλειαν. μεθ' ὧν συγχο-
 ρεῖς, εὐφρανόμενος ἀπαύτως, ἐν ἐρανοῖς σκηναῖς.

Στίχος, Στόμα δικαίᾳ μελετήσῃ σοφίαν.

Πάτερ ἐν ἐρανοῖς ὁμιλῶν, χοροῖς Ἀγγέλων ἱερὲ Διονύσιε, ταῖς ἴσαις ἐνδιαυ-
 γάζῃ, παρὰ Θεῷ ἀεραπαῖς, ὡς τὴν τέτων ὄντως μιμησάμενος, ζῶν τὴν ἐ-
 ράνιον, ἐπὶ γῆς τρισμακάριε, ὡς γὰρ Ἀγγελος, ἐπὶ γῆς πεπολίτῃσαι, ἢ ἐν
 σώματι, ἡγωνίσω, ὡς ἄσαρκος. ὅθω ἢ κατηξίωσαι, ὁρᾶν τὸ ἀθέατον, καὶ
 σὺν Ἀγγέλοις κραυγάζειν, ὕμνον Θεῷ τὸν τρισάγιον. αὐτὸν ἐν δυσώπει, ταῖς
 ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ἤχος πλ. α.

Ὅσιε πάτερ, σὺ τὸ λογικὸν ποίμνιον ὁρθοδόξως ἐποίμανας, ἢ πρὸς νομὰς
 σωτηρίας, ταῖς σοφαῖς διδασκαλίαις ταῖς σαυτὲ καθωδήγησας. εἶτα τὸν σου-
 ρὸν ἐπ' ὧμων ἀράμωρος, ἐχώριστας, κατὰ τὴν ἀλάσσερος, ἢ τὴν ἀσκητικὴν ὁδοῦ-
 σας ὁδὸν, ἀρετῇ συνῆψας ἀρετὴν, ἱεραρχίᾳ τὸν μοναδικὸν κοσμήσας βίον. ἰδρῶ-
 σι δ' ἀσκητικοῖς πάντα ἀποπλύνας ψυχῆς ἢ σώματος μολυσμὸν, ἢ τὴν σάρκα
 νεκρώσας, ὡς Ἀγγελος ἐπολιτῃσῃ ἐπὶ τῆς γῆς. ἢ τὸν χεὺν τῷ χοῦ καταλιπὼν,
 πρὸς ἐρανὸν ἀπέπτῃς, τοῖς Ἀγγέλοις συνεσόμενος. οἷς ἢ συμπαραισάμενος τῇ
 ἀπροσίτῳ Θεότητι, πρέσβυε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, ἢ δοξάζομέν σε εἰ πῖσοι κατὰ χρέος,
 τὴν πόλιν τὴν ἄσειρον, τὸ τείχος τὸ ἀβέηκτον τὴν, ἀβραγῇ προσασίαν ἢ κατα-
 φυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τροπᾶριον ἤχος πλ. δ'.

Ὁδοδοξίας ὁδηγέ, ἀσεβείας διδάσκαλε, καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκισμένης ὁ
 Φωστῆς, τῶν μοναζόντων θεόπνουσον ἐγκαλλώπισμα, Διονύσιε σοφὲ, ταῖς δι-
 δαχαῖς σε πάντας ἐφώτισας, λύρα τῆς πνύματος, πρέσβυε Χριστῷ τῷ Θεῷ
 σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον. Ὁ δὲ ἡμᾶς γεννηθείς.

Εἰς

Εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν. Κάθισμα ἦχος α'.

Τὸν τάφον σε Σωτήρ.

Ἀγάλλεται Φαιδρῶς, μοναζῶν ἡ χορεία, γεραίρεσα σεπτῶς, τὴς ἀγωνίας
σε μάκαρ, ἔς ἔτλης παναοίδιμε, λειτεργῶν τῷ Δεσπότῃ σε. σὺ κατήχυνας
παρανομένων τὰ πλήθη, ἡ ἐξήλεγξας τὴν κατὰ σε λοιδορίαν, ὡς ὅλως ἀνύ-
παρκτον. Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεῶ, ἐπισάμεθα πάντες, Παρθόνον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον
Φανείσαν, οἱ πόθῳ καταφύγοντες πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα. σὲ γὰρ ἔχομεν
ἀμαρτωλοὶ προσάσιαν, σὲ κεκτήμεθα ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην
πανάμωμον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν. Κάθισμα. ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Τωσήφ.

Κατηχύνθησαν τρανῶς, τῶν ἀνομένων ἡ πληθύς. καὶ ἠδέσθησαν λαμπρῶς,
τὸ περιὸν τῆς ἀρετῆς, τῆς ἐνοικέσης σοι πάτερ ἀνυποκρίτως. οἶδε γὰρ ἐχ-
θρὸς ἀνδρὸς τιμᾶν ἀρετὴν. δείκνυσι δ' αὐτὸ, τὸ ἐπὶ σοὶ γεγονός. ἡ γὰρ ἐχθροὶ
πεσόντες προσεκύνησαν, ἡ ἀληθῶς ὡμολόγησαν, ἡμαρτηκόναί, ἐφ' οἷς κατεῖ-
πον, ἡ συγγνώμην ἠτήσαντο. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγησαν Ἀγνή, πάντες Ἀγγέλων οἱ χοροὶ, τὸ μυστήριον τῆς σῆς, κυσ-
φορίας τὸ Φρικτὸν, πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νόματι μόνῳ, ἀγκάλας ὡς βρο-
τὸς ταῖς σαῖς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρχὴν, ὁ προαιώνιος, καὶ γαλεχέεται
σύμπασαν, ὁ τρέφων πνοὴν ἀφάτῳ χρηστότητι, καὶ σὲ ὡς ὄντως Θεῶ Μητέρα,
δύφημέντες δοξάζομεν.

Μετὰ τὸν πολυέλεον, Κάθισμα ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον λόγον.

Τῶν ἐχθρῶν τὰς παγίδας ἀποσεισάμενος, ἡ ἡσύχιον βίον πάτερ ἐλόμονος,
τρεκυμίας χαλεπὰς κατεπεράυνας, καταπαλαίσας τῆς σαρκὸς τὴν ἀκάθεκτον
ὁρμὴν, ἡ λόγῳ καθυποτάξας. ἡ ὥφθης ἐν πᾶσι πάτερ, κανὼν ἀκριβὴς τῆς
ἀληθεῖς ἀρετῆς. Θεοτοκίον.

Τῆς ψυχῆς με τὰ πάθη τὰ πολυώδυνα, ἡ σαρκὸς με τὰς νόσους ἐν τάχει
ἴασαι, τὰς τῆς νοός με ἐκτροπὰς σῆσον Πανάμωμε, ἡ ἐν γαλήνῃ λογισμῶν, δύ-
χας προσφέρειν καθαράς, τῷ Βασιλεῖ τῶν ἀπάντων, ἀξιώσον Θεοτόκε, ἡ ἐξαίτε-
σαι πταισμάτων ἄφεσιν.

Οἱ

Οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ α΄ . ἀντίφωνον τῷ δ΄ . ἤχος .
Προκείμενον ἤχος δ΄ .

„ Τὸ εἶμα με λαλήσει σοφίαν , ἢ ἡμελέτη

„ Ἀχέσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη .

Τὸ πᾶσα πνοή .

Τὸ Εὐαγγέλιον .

Ἐκ τῷ Κατὰ Ἰωάννην .

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὰς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους, ἀμὴν ἀμὴν, λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλήν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλοχόθου ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶ ἢ ληστής. Ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, ποιμὴν ἐστὶ τῶν προβάτων. τότε ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκροῖ, ἢ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα, ἢ ἐξάγει αὐτά· ἢ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ, ἀλλοτρίῳ δὲ ἐμὴ ἀκολουθήσουσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι ἐκ οἶδασιν τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. ἐκεῖνοι δὲ ἐκ ἔγνωσαν, τίνα ἦν ἡ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν ἔν παλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα τῶν προβάτων. Πάντες, ὅσοι ἤλθον πρὸ ἐμοῦ, κλέπται εἰσὶ ἢ λησταί· ἀλλ' ἐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα, δι' ἐμοῦ εἴαν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, ἢ εἰσελεύσεται, ἢ ἐξελεύσεται, ἢ νομὴν δώσει.

Ὁ Ν΄. Δόξα . ταῖς τῷ Ἱεράρχῃ , Καὶ νῦν ταῖς τῆς Θεοτόκου :

Εἰς τὸ , Ἐλεησόν με ὁ Θεός, Ἰδιόμελον, ἤχος πλ. β΄ .

Οσιε πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθον ὁφθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου. διὸ ὡς τοῖς ἑρανοῖς αἶρες μιῶν τῶν καμάτων σου. τῶν δαιμόνων ὥλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὡς τὸν βίον ἀμέπτως ἐξήλυσας. παρρησίαν ἔχων πρὸς Θεόν, εἰρήνην αἰτήσας ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου εἰς ε΄ . ἢ τῷ Ἀγίῳ εἰς ἡ΄ .

Οὗ ἡ Ἀκροσιχίς πλὴν τῶν Θεοκίων.

„ Διονύσιον ὑμνῶ πόθῳ, χρύσανθος.

Ω, δὴ α΄ . ἤχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Δότε συμφώνως ἱερέων τάγματα, ἢ μοναζόντων πληθὺς, Διονυσίῳ πάντες,

ὑμ-

ὕμνοις καταπέψωμεν, τὴν ὄντως Θεοδόμητον, κορυφὴν ἀνυμνούντες, τὸν τέτον ἐτι-
δοξάσαντα, ὡς αὐτῷ Θεράποντα Κύριον.

Ἱεραρχόντων ἱερὸν νῦν καύχημα, ἢ Ἱερέων χαρὰ, δόξα μοναζόντων, Εὐσε-
βῶν ἐδραίωμα, σὺ ἀνεδείχθης ἔνδοξε, Διονύσιε πάτερ, πισὸς Φανείς τῷ Δεσπό-
τῃ σθ, ὡς καλὸς ποιμὴν ἢ ἐκ ἐμμιδος.

Ὁ τῷ Πατρὶ ἢ τῷ Υἱῷ ἢ Πνεύματι, ἀγίῳ ἔνδοξε, πόθος ἐν ψυχῇ σθ, ἢ
καρδίᾳ τέτυκται, διὸ ἀσμένως Ὅσιε, παριδὼν Θρόνον πάτερ τὴν ἡσυχίαν ἀπὴ-
λειφας, ἔνθα καὶ πεπλῆστικας θαύμασι.

Θεοτοκίον.

Παρθενότητος Μαριὰμ Θεόνυμφε, ἢ ὁδηγήτρια, τῶν ἐπὶ σὲ πόθῳ, προ-
σερχόντων Δέσποινα, ἢ τῇ σεπτῇ Εἰκόνισθ δὺλαβῶς προσπιπτόντων, τῇ ἀχρω-
μάτῳ ὁδῇ, ἡσόν, θεῖον εἰς λιμένα τῆς σὲ μεγαλύνοντας.

Καταβασία.

Ὡ δὲ γ'. Ὁ Στερεώσας Κατ' ἀρχάς.

Νοσῶντας πάτερ χαλεπῶς, ἡμᾶς κατ' ἀμ. Φω, ἢ πᾶσι τοῖς τῷ βίῳ χαλεποῖς
κακερμόνεσ, ἱάσαι λυτῆρμονος, πρεσβείαις σθ αἰοῖδιμε, ὅπως οἱ πάντες ἅμα, τὸν
σὲ δοξάσαντα δοξάζωμεν.

ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, παρακαλεῖν μὴ ἐλλίπης, Διονύσιε παρμάκαρ τῆς
πάντας, λυτρωθῆναι τῷ λοιμῷ ὀδυρῆς θυμῷ, ἢ μάστιγι, ὅπως σε κατὰ χρέος ὡς
θεργέτην μακαρίζομεν.

Σὺ ὡς Θεράπων τῷ Θεῷ, ἢ θεῖος ἱερομύσης, τῷ σῷ Θρόνῳ, διαπρέψας ὁσίως,
ὑποδείγμασι σοφοῖς καὶ θεαῖς εἰσηγήσεις, εἶθ' ὡς Ἡλίας ἄλλος ὁδὸς ἐρήμους
διώδοντας.

Θεοτοκίον.

Μαρία Μήτηρ τῷ Θεῷ, τῶν σεβομένων σθ πόθῳ, τὴν Εἰκόνα τὴν σεπτὴν τε
ἢ ταύτην, κηρυττόντων ἀληθῶς, εἶναι ἀχειροποίητον, τοῖς χείλεσι δὸς χάριν,
τῷ μεγαλύνειν, ἢ δοξάζειν σε. Καταβασία.

Κάθισμα ἦχος β'. τὰ ἄνω ζιτῶν.

Τὸν Θρόνον σοφὴ τῷ πρωτοκλήτῃ εἰληφας, ἢ τὰς ἀρετὰς αὐτῷ ὁμοτρόπως
ἐζηλώσας. ἢ γὰρ ὡς ἀποτυχῶν τῷ τρόπῳ τῆς ἐκχύσεως διὰ τὸν πόθον Χριστῷ,
τῷ σθ αἵματος, τὴν σάρκα ἐνέκρωσας τῇ ἀσκήσει σθ.

Θεοτοκίον.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ Φύσεως, διὰ σθ Θεοτόκε ἀειπάρεθνε. Θεὸν γὰρ ἡ-
μῖν σεσαρκωμένον τέτοκας, διὸ κατὰ χρέος σε πάντες, δὺσεβῶς μεγαλύνομεν
Ὡ,-

Ὡδὴ δ' . Σὺ μὲ ἰχὺς Κύριε .

Ἱερεργῶν, τῷ πάντων κτίσει ἢ ἐλπίες, ὑπὲρ πάντων Φέρων τὴν ἀναίμακτον
 οὐσίαν ἐν καθαρότητι, ψυχῆς ἢ καρδίας, ὡς ἄλλος ὄντως Ἀπόστολος, ἀλλὰ ἢ
 οὐκ ὡς βλέπων, καθαρῶς θείαν δόξαν, τὰς τιμῶντας σε σῶζε, πρεσβείαις σε .

Ὅλη ἡ γῆ, ἢ τῶν Φιλίππων ἀγάλλεται, ὡς θεόθεν λαχῶσα κειμήλιον, ἢ θι-
 καυρὸν θείων δωρεῶν, τὴν λάρινακα πάτερ, τῶν σῶν λειψάνων, ἢ τέρεται, ἐν
 αὐτῇ ἢ δοξάζει, τὸν Σωτῆρα βοῶσα, τῷ ἐλέει σε δόξα Φιλάνθρωπε .

Νῦν ἀληθῶς, τῶν ὁρθοδόξων τὸ σύσημα, συναθροίζει ἢ σορὸς ἢ πάντιμος,
 ἁγίων σε πανθλαβῶς, ἐνθέων λειψάνων, ἁγιασμὸν ἀναβλύζουσα, καὶ χάριν
 ἁμαρτῶν, ἡμῖν πᾶσι δωρεῖται, πατέρων πάτερ Διονύσιε .

Θεοτοκίον .

Σύμμε ἀγνή, ὑμνησις, σύμμε ἢ καύχημα, σὺ λιμήν με, σύμμε ἢ προπύργιον,
 σύμμε ἐλπίς ἢ καταφυγή, σὺ δὲ καὶ προσάτης, ἐμὲ καὶ πάντων τῶν δυσεβῶν,
 διό σε τὴν Εἰκόνα, δύλαβεία ἢ πόθῳ, προσκυνῶ ἢ τιμῶ παμμακάρισε .

Καταβασία .

Ὡδὴ ε' . Ἵνα τί με ἀπώσω .

Ὑπερθαύματος ὄντως, σὲ τῷ Ἱεράρχῃ, ὦ πάτερ ἐνδοξε, βιοτὴ ἐφάη, πε-
 νιχρῶ ἢ ἀδήλῳ προχρήματι, ἣν περ παραδόξως, πόθῳ τρωθεὶς τῷ τῷ Διῳπτε,
 καρτερῶς ἢ γυναικίως διήνυσας .

Μέγα καύχημα ὄντως, τῆς Μακεδονίας, ἢ Φύλαξ ἀκοίμιτος, πέφυκας φυ-
 λάττων, τὸν σὸν λαὸν ἐκ παντίων δεινῶν, περισώζεις δ' ὡσαύτως, ἐκ τῆς ἀκρίδος
 ἢ βρέχῃ τὰς ἀμπέλους τὰς τέτων ἀρέρας τε .

Νέμει Πάτερ πλεσίως, ῥεῖθρα ἁμαρτῶν ἢ Κάρα ἢ πάντιμος, σὲ τῷ Ἱεράρχῃ,
 ἢ Ὅσις τοῖς πόθῳ προσέχῃσι, τῷ σεπτῷ Ναῷ σε, ἢ δύλαβῶς ἀσπαζομένοις,
 ταύτην ὡς θείον αὐτῶν Φυλακτήριον .

Θεοτοκίον .

Θεοτόκε παρθένε, Ἄνασσα σύ με ὁδήγησον, εἰς ὁδὸν εὐθείαν, πρὸς τὰς τρεῖς
 Κυρίαι, ἢ εὐθυνόν, πρὸς δικαιοσύνην, τὰς ἐκτροπὰς τῶν λογισμῶν με, ἢ ψυχῆς
 τὰς ἁνοίας χαρίτωσον. Καταβασία. Ὡδὴ ε' . Ἰλάσθητί μοι Σωτῆρ .

Ὁρᾶϊσμα ἀληθῶς, σὲ ἔχει ΕἰκοσιΦοίνισσα. καὶ γὰρ ποτὲ ἐν αὐτῇ, ὁσίως
 διήνυσας, τὸν βίον σε ἐνδοξε, ἣν περ ἢ σεπτῷ σε, λειψάνῳ πάτερ κατεχόσμησας .

Παντοίων μάκαρ δεινῶν, ἡμᾶς αἰὲ ἐκλυτρέμονος, μὴ διαλείπῃς ἢ νῦν, ποιεῖν,
 ἐκτενέστερον, Θεῷ τὰς ἐντεύξεις, ὑπὲρ τῶν ἐκ πόθου, προσκυνούντων σου τὰ
 λείψανα .

Ὁ λυτρωτὴς μὲ Θεός, σὲ Πάτερ ἐμοὶ δεδώρηται, ἐν νόσοις παντοδαπαῖς, ἰατρὸν πανάρισον, εὐχαρίσως κράζεις· γῆ τῶν Μακεδόνων, ὡς πενήτων ἀντιλήπτορι.
Θεοτοχίον.

Σωτήρα καὶ λυτρωτὴν, ἡμῖν Παρθένε γεγόννηκας, λυτρώμενον τῶν παθῶν, τὲς σὲ μακαρίζοντας, τὴν δὲ ἀχειρότοκτον, ἢ σεπτὴν Εἰκόνα, προσκυνῶντές σε σωζόμεθα.
Καταβασία.

Κοντάκιον. ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Βίον Πάτερ ἄνθρωπον ἐξησκημένος, ἐν σαρκί, ὡς ἄσαρκος ἐπολίτθῃς ἐπὶ γῆς, ὅθω Ἀγγέλοις ὁμόσκηνος, ἐναπεδείχθης, σοφὲ Διονύσιε. Ὁ Οἶκος.

Οὐ δύναταί τις, Πάτερ, τὲς ἀγῶνάς σε ἐξεπεῖν κατ' ἀξίαν, ἔδὲ τὰ παλαιόματα ἱκανῶς ἐξυμνήσαι. σὺ γὰρ ἀρχὴν βίης τὴν ἀρετὴν προσησάμενος, καὶ τὴν κατ' αὐτὴν σοφὴν ὁδεύσας ὁδόν, ἔδενός ἡττων ἐγὼν, ὅσοι τὸν ἀγῶνα τῆτον τὸν καλὸν ἠγωνίσαντο. πάσας δ' ὑπερβὰς τὰς δυσχωρίας, ἢ τὰ ἐν μέσῳ ὑπερπιδήσας, ἐπὶ τὴν κορυφὴν ἀνέδραμες, ἔδεν ἕτερον, ἄλλ' ἢ τὴν ἐν ἑρανῶ πολιτείαν διανοόμενος. τὴν δὲ σάρκα πῖσας, ἢ τῇ Δεσποίνῃ καθυποτάξας ψυχῇ, ἢ ὅλος ἐνθεὺς γενόμενος, ἀπέπτυσεν πρὸς ἑρανὸν, ἢ πλατεῖαν εὖρες τῶν ἀγαθῶν τὴν κατάχεσιν, ἢ τοῖς Ἀγγέλοις συναγαλλόμενος, μέμνησο ἢ ἡμῶν σοφὲ Διονύσιε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Μνήμη τῷ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ Πατριάρχῃ Κωνσταντίνης Πόλεως, τῷ ὕψερρον ἀσκήσαντος ἐν τῇ ἱερᾷ Μينوῇ τῆς ΕἰκοσιΦοινίσσης.

„ Διπλὴν ὁ Χριστὸς σὴ Κάρα βάλλει σέφος,
„ Διπλῇ ἅτ' ἀσκήσαντος ἐν κόσμῳ Πάτερ.
„ Ἀρχιερέων, ἡδ' Ὀσίων κλέος ὄντα σ' αἶδω.

Βίος τῷ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Διονυσίῳ.

Οὗτος ὁ ἐν Ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν Διονύσιος ἐγεννήθη εἰς τὴν περιφανῆ Πελοπόννησον κατὰ τὰς ἀρχὰς τῷ δεκάτῳ πέμπτῳ αἰῶνος ἀπὸ γονεῖς εὐσεβεῖς καὶ ἀναρέτους, ἢ ἀφ' ἧς ἐδιδάχθη τὰ πρῶτα ἱερὰ γράμματα, μὴ δυνάμενος νὰ εὕρῃ τελειότεραν μάθησιν ἐν τῇ πατρίδιτι, ἀνεχώρησε καὶ κατέφυγεν εἰς τὴν Βασιλεύσαν τῶν πόλεων, ἢ Φθάσας ἐκεῖ προσεκολλήθη εἰς τὸν ἱερώτατον καὶ ἐπὶ σοφίᾳ καὶ ἀρετῇ παντοῖα περιφύμῳ Μητροπολίτην Ἐφέσου κύριον Μάρκον τὸν εὐγενικόν, ἀπὸ τὸν ὁποῖον καὶ ἐδιδάχθη πᾶν ἅδος μαθήσεως καὶ ἀρετῆς. ἐπειδὴ δὲ

δὲ κατ' ἐκείνας τὰς χρόνας κρίμασιν, οἷς οἶδεν ὁ Κύριος, συνέβη ἢ ἡ ἄλωσις τῆς
 Κωνσταντινουπόλεως, ἢ ἡ μαλωτιθῆ ἢ ὁ ἱερὸς οὗτος ἀνὴρ, ἢ ἡ ἐδοκίμασεν ἀπείρους
 Βασάνους, βιαζόμενος νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἀμώμητον πίσιν, ἀλλ' ὑπέμεινον ὁ ἀοιδίμος
 μετὰ μεγάλην γυναιότητα ἕως ἡ Χρυσιανὸς τις Θεοσεβὴς ἐξ Ἀδριανουπόλεως διὰ με-
 τειῶν καὶ δωρεῶν τὸν ἡλὺθέρωσεν. Ἐμείνε λοιπὸν πάλιν ἐν Κωνσταντινουπόλει με-
 τέρχόμενος κατ' ἰδίαν τὴν μοναδικὴν ζωὴν, ἢ προαγόμενος κατὰ τε ἀρετὴν καὶ
 Φίαν. Ἀλλὰ ἢ μ' ὅλον τὸ ὅτι ὑπέκρυπτον ἑαυτὸν, καὶ ἀπέφουγε τὰς κοσμικὰς
 πύβας, ἢ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων, ἢ ἀρετὴν τε δὲν ἔμεινε μέχρι τέλους κεκρυμ-
 μένη, ἀλλ' ἐκρατεῖτο πανταχῶς, ἢ ὑπὸ πάντων ἐτιμᾶτο, διὸ ἢ ἐκλέγεται, καὶ
 ψηφίζεται Μητροπολίτης τῆς Φιλιππουπόλεως, ἢ ἐν ᾧ Θεαρέως καὶ Θεοφιλῶς
 διώκει τὸ ἐμπισθῆν αὐτῷ λογικὸν ποίμνιον, ψηφίζεται Πατριάρχης τῆς Κωνσαν-
 τινουπόλεως μετὰ τρόπον τοιοῦτον κατὰ τὸ α ν ο ς . ἔτος. Ἡ ἀρετὴ τῷ ἀοιδίμῳ τέττε ἀνδρὸς
 ἐκροτήθη τόσον, ὥστε ἡ Φήμη τε εἰσεχώρησε ἢ μέσα εἰς τὰ βασιλικά παλάτια,
 ἢ τὸν ἐσέβετο μεγάλως μέσα ἢ μητρὰ τῷ Σουλτάν Μεχμέτι, ἐξωθῶτος δὲ κατ'
 ἑαῖνον τὸν καιρὸν τῆς Πατριαρχείας Μάρκος τῷ ευλοκαράβη, προεβιβάθη εἰς
 αὐτὸν διὰ συνεργείας τῶν Τραπεζεντίων, ἢ μετὰ δόσιν ἀσυνήθην εἰς τὸν Βασιλέα χι-
 λίων Φλωρίων, Συμεῶν ὁ Τραπεζεντίος. Καὶ ἐπειδὴ συνέβη σχίσμα μεταξὺ τοῦ
 κλήρου ἢ τῶν Χρυσιανῶν, ἢ οἱ μὲν ἤθελον τὸν Μάρκον, οἱ δὲ τὸν Συμεῶνα, μα-
 θῶσα τῷτο Μαρία ἢ Μητρὰ τῷ Βασιλέως, ἔβαλιν ἐπὶ δίσκῳ χρυσῷ δύο χιλιάδες
 Φλωρίων ἐξ ἰδίων, ἢ προσφέρουσά τα τῷ Βασιλεῖ, τὸν παρακάλεσε νὰ ἐκδώσῃ
 θέσπισμα διὰ νὰ ἐκλεχθῇ Πατριάρχης τῶν Ῥωμαίων ὁ Φιλιππουπόλεως Διονύ-
 σιος. Ὁ δὲ Βασιλεὺς δεξάμενος ἢ τὴν προσφορὰν ἢ τὴν παρακαλεσίν τῆς, ἐξέ-
 δοκε τὸ θέσπισμα, τὸ ὁ ποῖον ἀποδεξάμενοι μετὰ ἄκραν χαρὰν οἷτε ἐκκλησιαστικοὶ ἢ
 κοσμικοὶ διὰ τὴν ἐνῆσαν τῷ ἀνδρὶ ἀρετὴν, κοινῇ γνώμῃ ἐψήφισαν αὐτὸν Πατριάρ-
 χην, ὅσις ἢ ἀποκαταστὰς εἰς τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον ἐκυβέρνησεν τὸν λαὸν ὀυσε-
 βῶς τε ἢ Θεαρέως γινόμενος παράδειγμα παντοίας ἀρετῆς εἰς τὴν ἱερὰν ἀδελ-
 φότητα ἢ εἰς τὸ ποίμνιόν τε. Ἀλλ' ὁ πονηρὸς διάβολος ὅς τις αἰείποτε πολεμεῖ
 τὰ καλὰ, διήγειρε κατὰ τῷ ἱερῷ τέττε ἀνδρὸς χαιρεκάκους τινὰς καὶ κακωτρεχεῖς
 κληρικὰς, οἷτινες μὴ δυνάμενοι νὰ προσάψωσιν εἰς αὐτὸν καμμίαν ἄλλην κατηγο-
 ρίαν, ἐτόλμησαν οἱ ἀσυνείδητοι νὰ εἰπῶσιν ὅτι ἦτον περιτετμημένος καὶ αὐτὸς ὁ
 λόγος ἐκοινολογήθη τόσον, ὥστε ἔφθασεν ἢ εἰς τὰς ἀκοὰς τῷ ἀοιδίμῳ τέττε πα-
 τρός. λοιπὸν ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν συνήθρησε πληρεσάτην Σύνοδον, καὶ ἀναστὰς ἐν
 τῷ μέσῳ, ἐγυμνώθη, ἢ ἔδειξε παρρησίαν εἰς ὅλους ἀκέραιον τὴν σάρκα τῆς ἀκρο-
 βυ-

βυσίας του ἢ ἔτω κατηχύνθησαν οἰοναντίοι, καὶ πεσόντες κοινῶς ἅπαντες ἐζήτουν
 συγχώρησιν παρακαλῶντες τον μετὰ θερμῶν δακρύων νὰ δεχθῇ τὴν μετάνοιάν των,
 ἢ ἂφ' ἧτος συγχωρήσῃ, νὰ μὴ τὸς ὑπερήσῃ τῆς ποιμαντικῆς προσασίας του,
 ἀλλὰ νὰ μείνῃ εἰς τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον. Ὅμως κατ' ἑδῆνα τρόπον δὲν ἐπέ-
 στη, ἀλλὰ παραιτηθεὶς ἀπὸ τὸν θρόνον με' ἄκραν τε εὐχαρίστησιν, καὶ ἀναχωρή-
 σας ἀπὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἦλθεν εἰς τὴν ἱερὰν Μονὴν τῆς ΕἰκοσιΦοινίσσης
 κειμένην κατὰ τὴν Ἐπαρχίαν Φιλίππων ἢ Δράμας, ὅπου ἐνδυθεὶς τὸ μοναδικὸν
 ὅχημα ὑπέβαλε τὸν ἑαυτὸν τε εἰς τὰς ἀσκητικὰς ἀγῶνας, ἢ ὑπομείνας μέχρι τέ-
 λους καρτερικώτατα, ἔφθασεν εἰς τὴν τελειοτάτην ἀρετὴν ἢ ἀγιότητα, ὥστε καὶ
 ζῶν ἐγένετο αὐτεργὸς πολλῶν θαυμάτων, ἢ πολλοὶ ἔτρεχον εἰς αὐτὸν διὰ νὰ λαμ-
 βάνωσι τὰς ἰάσεις τῶν παθῶν των, ἢ νὰ ὠφελῶνται μετὰς ψυχωφελεῖς διδασ-
 καλίας τε, καὶ ζήσας θεαρέτως τὸ υπόλοιπον τῆς ζωῆς τε πρὸς Κύριον ἐξεδήμη-
 σαν, ἢ ἔμενε τὸ ἱερόν τε Λείψανον εἰς τὴν ἱερὰν αὐτὴν Μονὴν εἰς παρηγορίαν ἢ
 τῶν ἐκεῖ ἐνασχωμένων πατέρων ἢ τῶν κατοίκων ὅλων ἐκείνων τῶν μερῶν, καθότι
 ὅλοι προσερχόντες με' εὐλάβειαν, ἢ προσκυνῶντες με' πίσιν τὴν ἱερὰν Κάραν του
 λαμβάνουσι σωματικὴν ἢ ψυχικὴν ὠφέλειαν, ὁ ἱερός ἔτος ἀνῆλθε ἀνώρθωσε σχεδὸν
 ἐκ θεμελίας, ἐμεγάλυνε, ἐκαλλώπισε με' διαφόρας οἰκοδομὰς, ἢ ἐν ἐνὶ λόγῳ ἔφε-
 ρε τὴν ἱερὰν αὐτὴν Μονὴν εἰς τὴν μεγαλοπρέπειαν τὴν ὁποίαν ἔχει. Ὡστε κατὰ
 δίκαιον λόγον πρέπει νὰ ὀνομάζηται ἢ κτίτωρ αὐτῆς, ταῖς αὐτῇ ἀγίαις πρεσ-
 βείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον ἢ σῶσον ἡμᾶς.

Ὡ, δὲ ζ'. Θεὸς Συγκατάβασιν.

Θεὸς συγκατάβασιν, ἐν διανοίᾳ σε ἔχων πάντοτε, ἐμιμήσω τὴν τέττε, πτω-
 χείαν ἅπασαν ἢ ταπείνωσιν, ἢ σὺν Ἀγγέλοις γηθόμηνος, ἀπολαμβάνεις αὐτῇ
 τῶν ὑπὲρ νοῦν δωρεῶν.

Ὡ, δὲς πάννηχίς σοι, ἐξάδει μάκαρ ΕἰκοσιΦοινίσσης Μονή. διὰ παντὸς γὰρ
 γεραίρει, τῶν θαυμασίων σε τὸ ἀένναον, ἢν Φρερῶν, πάσης βλάβης ἀπάλλα-
 ζον. σὲ γὰρ προβάλλει μεσίτην πρὸς Κύριον.

Χαρίτας σοι πάντοτε, τῆς ἀχρωμάτῃς ἢ Θεῆας Εἰκόνοσ Μονή, καυχωμένη
 κηρύττει, ὡς ἐντρυφῶσα αἰεὶ τῶν θαυμάτων σε. διὸ ἢ χαίρει βοῶσα πρὸς Κύ-
 ριον, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Θεὸς καταβάστω, πρὸς τὸς ἀνθρώπους, σὺ εἶ τὸ ὄργανον, διὰ τῆτο καὶ
 γλῶσσαι, τῶν γηγενῶν ἀπάντων σὲ μέλτῃσι, ἢ μεγαλύνουσι Κόρη σεβόμενοι.

σθ

σὺ τὴν Εἰκόνα, ὡς αὐτῆς σὺ ἀντίτυπον. εἰδὼς δὲ ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμεῖς ἐν γῆτις.

Καταβασία Ὡ, δὴ ἤ. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ρῶσιν ἐκχέεις πάντοτε, τοῖς ὄν πίσει πρὸς ῥέχουσι, τῇ παντίμῳ Κάρῃ καὶ
 σεπτοῖς Λειψάνοις σε, παθῶν τε τὰ κύματα, κατακοιμίζεις πρὸς βείαις ταῖς
 ταῖς, τῶν τῷ λυτρωτῇ ἀπὸ ψυχῆς ἐκβοώντων, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀ-
 θυμνεῖτε, λαοὶ ὑπερυψθε εἰς πάντας τὰς αἰώνας.
 Ὑδωρ τῇ γῇ αἰτέμονοι, ὀσεβεῖς λιτανύεσσι, τὴν σὺν θείαν Κάραν, μετ' αἰ-
 ῶδες προάγοντες, ἀκρίδος τὰ νέφη δὲ, διασκεδάνυνται παντελῶς, ἢ πᾶσα ἄλλη
 ὅσος ἐκδιώκεται μάχαρ, ἢ πίσει παρὲς ὧτες ὀσεβῶς μελωδῶμον, λαοὶ ὑπερυ-
 ψθε εἰς πᾶντας τὰς αἰώνας.

Σωτῆρα πάντων ὄψατο, σὲ ὁ δῆμος ὀξύτατον, τῆς Μακεδονίας, ὡς αἰὲ προσ-
σφέροντα, θερμὰς ἰκεσίας σε, Θεῷ τῷ πάντων δημιουργῷ, ὑπὲρ τῶν ἐν πίσει,
μελωδόντων ἀπαύτως, οἱ παῖδες ὀλογοῦντο, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψῆτε,
εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

ἌνεπαΦεῖς συντήρησον, ἱερεῖ Διονύσιε, σὲ θερμαῖς πρεσβείαις, τὸ λοιμὸν καὶ τῶν συμφορῶν, βαρβάρων τε κακώσεως, πυρὸς μαχαίρας ἢ μάστιγος, τῶν ἐν σοὶ ἐκ πόθου τὴν ἐλπίδα θεμόνους, ἢ πίσει μελωδῶντας, ἱερεῖς δὴλογοῖτε, λαὸς ὑπερυψῶτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

ΘΕΟΤΟΧΕΙΟΝ

Φύλαττε παναμώμητε, τὴν σὴν ποίμνην ἀλώβητον, ἐξ ἐχθρῶν ἀπάντων, ὁ-
ρατῶν τε καὶ νοητῶν. ἐν σοὶ γὰρ καὶ πέποιθε, καὶ διὰ σοῦ σεμνύνεται, ὡς τὴν σὴν
Εἰκόνα θησαυρὸν κεκτημένη, ἥ καὶ παρισπασμένη μεγαλύνει βοῶσα, βροτοὶ ὑμνολο-
γεῖτε, τὴν πάντων σωτηρίαν.

Καταβασία . Ὡ, δὲ θ' . Ἐφριζε πᾶσα ἀκοή .

Νεύρωσον πάντα με τὸν νοῦν, καὶ διάνοιαν πρὸς Θεῖαν ἀγάπῃσιν, ταῖς σαῖς
πρὸς Κύριον, πρεσβεΐαις δέομαι πάτερ Ὁσιε, ὅπως αἰὲ χαρμονικῶς, ὑμνῶ τὸν
Σωτῆρα με ἀνακηρύττων σε, σωτηρίας τῆς ἐμῆς ἀντιλήπτορα.

Θῦμα εὐῶδες τῷ Θεῷ, γεγονὼς δι' ἀρετῆς πάτερ Ὅσιε, ὡς ἱερὸς αὐτῷ. Δὶδ-
μή παύσῃ καθικετεύων αὐτὸν, ὅπως ῥυθῇ τῶν συμφορῶν, ὀργῆς ἢ κακώσεως ἐ-
περχομένων ἐχθρῶν, ἢ τιμῶσα σε θεία τῆς παρθένου Μονῆ.

Ὅλην σε πάτερ τὴν ζωὴν, ἐν πραότητι καρδίας ἀνέδραμες ὡς μιμητὴς αὐτῆς σὺ Δεσπότη, καὶ Διδασχάλης Χριστῷ. διὸ τὴν γῆν ὡς ἀληθῶς, τῶν πράξεων εἰληφας, ἀλλὰ δυσώπει αἰεὶ, λυτρωθῆναι τῶν παθῶν τὰς τιμῶντας σε.

 $\Sigma \omega -$

Σωτήρ με Φάνηθι σεΦέ, Διονύσιε, ἢ Θεία ἀντίληψις, ὃν τῷ τῷ βίῃ αἰὲν
ἀσάτω κλύδωνι, κυνδυνεύοντος, ἢ ὅν καιρῷ μοι παρασῆς, Θανάτῃ εἰσάγαγε, εἰς
τὸν Παράδεισον, ἢ πρεσβείαις σε, ἐκεῖ με κατὰταζον.

Θεοτοκίον.

Ῥῦσαι με Δέσποινα ἀγνή, τῶν παγίδων τῷ ἐχθρῷ, ἢ ἀνόρθωτον, ἐνδυναμῶσαι
με, αἰὲν ἐμμένειν, ἄτρεπτον ἄσεισον, ὃν ἐπιγνώσει τῷ Θεῷ, ἢ πράττειν τὸ θέ-
λημα, τῷ σὺ γὰρ ἢ ὁρθῶς, βιοτεύειν σὺ τὸν τρόπον μοι δώρησαι.

Καταβασία Ἐξαποσειλάριον.

Ἀπόστολοι Ἐκ περάτων.

Τὸν μέγαν ὃν Ἱεράρχαις, ἢ Μοναζόντων τὸ κλέος, Πελοποννήστῃ τὸν γόνον,
ἢ Μακεδόνων πρὸς ἀπὸν, τὸν Διονύσιον πάντες, ἀνδ' Φημῶμεν ὕμνοις.

Χρυσόπλοκάτατε πύργε, ἢ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοσάλακτε θρόνε, καθέδρα
τῷ Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλῶχεῖς τὸν Δεσπότην;

Εἰς τὰς αἴνας. Πᾶσα πνοή. Ἰσῶμεν Στιχ. δ'. Καὶ ψάλλομεν

Στίχ. Προσόμοια γ'. Δύοτεροντες τὸ α'. ἦχος δ'.

Ὡς Γοναῖον ὃν Μάρτυσι.

Τὸν Ἰσάγγελον βίον σε, ἢ Ἀγγέλων τὰ τάγματα, πάτερ ἐξεπλάγησαν Διο-
νύσιε, ἢ εἰς σιών τὴν ἑράνιον, συμπολίτην ἑνδοξον, ὡς ὁμότροπον αὐτοῖς, γε-
γηθότες ἐδέξαντο, ἢ συνόμιλον, ταῖς αὐτῶν ἱεραῖς χοροσασίαις, ἐγκατέστησαν ἁ-
ξίως ἱερεργὲ παμμακάρισε.

Τὸ τριῶν τῆς Θεότητος, ἐπὶ γῆς ἐδογματίσας, ἢ τὸν ὕμνον Ὅσιε τὸν Τρι-
σάγιον, νῦν ἐκλαλεῖν κατηξίωσαι ἢ βλέπειν ὡς ἑγγίσα, Τρισυπόστατον αὐγὴν,
Τρισηλίε Θεότητος, ἢν ἰκέτοσε, λυτρωθῆναι σε δέλεος ἐκ κινδύνων, πολλαχῶς ἐ-
περχομένων θαυματεργὲ Διονύσιε.

Τῇ σοφῇ τῶν Λειψάνων σε, οἱ πιστοὶ παριστάμενοι, ἐτησίῳις ἄσμασι, σὲ γεραί-
ρομεν, ἢ σὺ ἰκέται γινόμεθα, ῥυθῆναι δεόμενοι, ἐκ παντοίων ἀλγεινῶν, ἢ μελλεσθῆναι
κολάσεως, ταῖς πρεσβείαις σε. Σὺ γὰρ Πάτερ πρὸς ἀπὸν ἡμῶν πέλεις, ἢ ὃν σοὶ
τῆς σωτηρίας, τὴν προσδοκίαν ἐθέμεθα.

Δόξα ἦχος πλ'. α'.

Σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων, χορεύσωμεν ἐόρτια, ἢ σκιρτήσωμεν ἁ-
γαλλόμενοι, ἐν τῇ πανσέπτῳ πανηγύρει τῷ Ἱεράρχῃ ἡμῶν. Βασιλεῖς ἢ Ἀρχον-
τες συντρεχέτωσαν, ἢ τῷ Ποιμενάρχῃ κροτήτωσαν τὴν μνήμην, ὡς ἁξίως λάμ-
ψαντος, ὃν καιροῖς δεομένοις, διδασκαλίας, συντόνῃ τῆς πίστεως. Ποιμένες καὶ

Δι-

Διδάσκαλοι τὸν τῆς σεπτῆς Τριάδος, ἄγνόν Ιερομύσιν, συνελθόντες εὐΦιμήσωμεν,
οἱ Φιλόσοφοι τὸν σοφόν, οἱ ἱερεῖς τὸν ποιμένα, οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸν προσάτιν, οἱ
πλῆντες τὸν πλετιστὴν, οἱ ἐν θλίψεσι τὸν παραμυθῆντα, τὸν συνοδίτην οἱ ὁδοιπό-
ροι, οἱ ἐν θαλάσῃ τὸν κυβερνήτην, οἱ πάντες τὸν πανταχῶς θερμῶς προφθά-
νοντα, θεῶν Ἀρχιεράρχην, ἐγκωμιάζοντες, οὕτως εἰπώμεν, πανάγιε Διδάσκαλε,
ἐξούσιον ἐξελεῖν τὰς πειρὰς, ἐκ τῶν τῆ βίβλ. σκανδάλων, καὶ ῥῦσαι κολάσεων τῶν αἰωνίων
ἁμαρτίας. Καὶ νῦν. Μακαρίζομέν σε Θεοτοόκε παρεθάνε.

Δοξολογία μεγάλη. καὶ ἀπόλυσις. Δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἐκ τῆς Κανόνης τῆς Ἀγίας.

Ὡδὴ γ' καὶ δ'.

Προκείμενον. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν. Οἱ ἔρανοὶ διηγῶνται.

Πρὸς Ἑβραίους Ἀδελφοί, τοῖς τοῖς ἡμῖν ἐπρεπον Ἀρχιερεῖς.

Ἀλληλία. Στίχ. Τίμιος ἐντίον Κυρίου.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τῆς κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπον ὁ Κύριος, ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα. Δι' ἐμὲ εἴαν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ
εἰσελεύσεται, καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὐρήσει. Ὁ κλέπτης ἔκ ἐρχεται, εἰμὶ ἵνα
κλέψῃ, καὶ θύῃ, καὶ ἀπολέσῃ. Ἐγὼ ἦλθον, ἵνα ζωὴν ἔχωσι, καὶ περισσὸν ἔχωσιν.
Εἰμὶ ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτῆς τίθισιν ὑπὲρ τῶν
προβάτων. Ὁ μισθωτὸς δὲ, καὶ ἔκ τῶν ποιμῶν, ὃς ἔκ εἰς τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ
τὸν λύκον ἐρχόμενον, καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα· καὶ Φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐ-
τὰ, καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς Φεύγει, ὅτι μισθωτὸς ἐστίν, καὶ οὐ μέλει
αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγὼ εἰμὶ ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ, καὶ γι-
νώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν. Καθὼς γινώσκει με ὁ Πατήρ, καὶ γὼ γινώσκω τὸν Πατέ-
ρα. Καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθιμι ὑπὲρ τῶν προβάτων. καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ ἔκ
ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης. Κάκεινά με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς Φωνῆς μου ἀκούσει καὶ
γνώσεται μία ποίμνη, εἰς ποιμὴν.

Μεγαλυνάριον.

Δεῦτε Μακεδόνων πλήθι πεισῶν, σήσαθε χορείαν, εὐΦιμέντες πανδολαβῶς,
τὸν θεῖον ποιμένα, καὶ μέγαν πολυῆχον, τῆς Εἰκοσιφοινίσσης, τὸν Διονύσιον.

Τῷ

Τῷ Πανοσιωτάτῳ Προηγμένῳ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῆς ΕἰκοσιΦοινίσσης
Κυρίῳ Νεκταρίῳ τὴν ἀδελφικὴν ἀποδίδωμι πρόσρησιν.

Ὅσον ἢ ἂν καταπίπτωσι τὰ καλὰ ἢ φαίνωνται, ὅτι κλίνουσιν εἰς Φθορὰν, ἢ
θεῖα πρόνοια δὲν τὰ ἐγκαταλιμπάνει εἰς τὸ παντελές, ἀλλὰ πολλάκις καὶ
παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα ἐξανίστησιν ἄνδρες Φιλοκάλες ἢ Θεοσεβεῖς, διὰ τῶν ὁποίων ἀνορ-
θώνει, ῥυθμίζει, ἢ φέρει αὐτὰ εἰς τὴν προτέραν τῶν εἰρήσιν, ἢ εἰς πολλῷ κρείτ-
τονα. Τοιοῦτος ἐφάνησιν ἢ σὺ, πάτερ, εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τῆς ΕἰκοσιΦοινίσσης,
εἰς τὴν ὁποίαν ἀπὸ νεότητος προσήλωσας σεαυτὸν, ἢ ἡ Φήμη διακηρύττει παντα-
χῶ τὸν ζῆλον σε, ἢ τὰς διαφόρους καλλωπισμὸς, μετὰ τὰς ὁποίας ἐκόσμησας κατὰ
διαφόρους καιροὺς τὴν Ἱερὰν αὐτὴν Μονήν. ἐπισφραγίζει δὲ ὅλα ἡ Φιλόθεος Φιλοτι-
μία, τὴν ὁποίαν ἐδειξας εἰς τὸ νὰ διορθωθῇ ἢ νὰ ἐκδοθῇ εἰς τύπον ἢ τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς
Μονῆς ἰσορία, ἢ νὰ γένηται ἡ ἀναπλήρωσις τῶν, ὅσα ἐλλείπῃσι. Τῷτον τὸν θεάρετον
ζῆλον ἀποδεξάμενος ἢ ἐγὼ, ἢ ἐπαινέσας, παρείδον πᾶσαν ἄλλην με ἐργασίαν, ἐ-
νηχολήθην τρεῖς σχεδὸν Μῆνας εἰς τῷτο τὸ ἔργον ἢ διώρθωσα, ἀνεκάθισα, ἐπιή-
μισα ἢ ἀνεπλήρωσα, πάντα. Ἀπόλαβε λοιπὸν, ἀδελφε, τὸ καλόν, τὸ ὁποῖον με
τόσον ζῆλον ἐπεθύμησας, ἢ μέμνησο Φίλε, ὅς τις ἢ χωρὶς αὐτοψίας διὰ τὴν ἀ-
γαθὴν σε Φιλοκαλίαν σέ σέβεται.

τῆς Πανοσιότητός σε

ἐν Χριστῷ ἀδελφός,

Ἰλαρίων Σιναΐτης

Κεῖς.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000031645

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ